

UNIVERZA V LJUBLJANI
FAKULTETA ZA ŠPORT

DIPLOMSKO DELO

MARKO VITAS

Ljubljana 2014

UNIVERZA V LJUBLJANI

FAKULTETA ZA ŠPORT

Športno treniranje

Košarka

**ANALIZA STRUKTURE ACIKLIČNIH ELEMENTOV
VODENJA ŽOGE V KOŠARKI**

DIPLOMSKO DELO

MENTOR

izr. prof. dr. Frane Erčulj, prof. šp. vzg.

RECENZENT

doc. dr. Goran Vučković, prof.šp.vzg.

KONZULTANT

asist.dr. Marko Zadražnik, prof. šp. vzg.

MARKO VITAS

Ljubljana 2014

Ključne besede: Košarka, tehnika, tehnični elementi, aciklični elementi, prehodi v vodenje, spremembe smeri

ANALIZA STRUKTURE ACIKLIČNIH ELEMENTOV VODENJA ŽOGE V KOŠARKI

Marko Vitas

Univerza v Ljubljani, Fakulteta za Šport, 2014

Špoortno treniranje, košarka

Število strani 66; število preglednic 3; število grafov 36; število virov 7; število prilog 2.

IZVLEČEK

Aciklični elementi in struktura le teh v košarkarski igri so še precej neraziskano področje. Zaradi pomankanja raziskav in v želji po odkrivanju novih spoznanj je cilj diplomskega dela raziskati in analizirati strukturo prehodov v vodenje in sprememb smeri pri najkakovostnejših evropskih igralcih in reprezentancah. Ugotoviti razlike v pestrosti izbire, pogostosti uporabe in izbiri določenega elementa glede na vrsto napada in vrsto obrambe ter ugotoviti razliko v uporabi elementov med različnimi reprezentancami in tipi igralcev.

Z video analizo štirih četrtfinalnih tekem na evropskem prvenstvu v Sloveniji 2013 smo pridobili podatke o 2262 dogodkih, ki smo jih zabeležili med tekmo in jih s pomočjo klasifikacijske tabele vnesli v izbrani program VnosDogodkov.

Pomembnejše ugotovitve diplomske naloge so naslednje: igralci so na štirih tekmah naredili 1344 prehodov v vodenje in 878 sprememb smeri. Najpogostejši način prehoda v vodenje je prehod v vodenje iz gibanja (teka). Reprezentance se med seboj razlikujejo v količini vodenja in številu prehodov v vodenje iz gibanja, kar vpliva na hitrost igre. Različni tipi igralcev se po količini vodenja in uporabi različnih prehodov v vodenje razlikujejo. Največ sprememb smeri v vodenju naredijo organizatorji igre, število sprememb smeri pa z višino igralcev pada. Tako smo ugotovili, da krilni centri in centri sprememb smeri in vodenja žoge skoraj ne uporabljajo. Igralci v prehodnih napadih uporabljajo spremembe smeri, ki jih lahko izvedejo v največji hitrosti. Največkrat menjavo naredijo pred telesom spredaj. V primerjavi s prehodnim napadom igralci v postavljenih napadih pogosteje uporabljajo spremembo smeri med nogami in z obratom.

Keywords: Basketball, technique, technical elements, cyclic elements, dribble start, change direction

ANALYSIS OF THE STRUCTURE ACYCLIC ELEMENTS DRIBBLING IN BASKETBALL

Number of Pages 66; number of tables 3; number of graphs 36; number of sources 7; number of annexes 2

ABSTRACT

Acyclic elements and use them in a basketball game are not yet studied area. Due to the lack of research and the desire to explore new found goal of the thesis is to explore and analyze the structure of transitions in leadership and change direction in the finest European players and national teams. To determine the differences in the diversity of choice, frequency of use and the choice of a particular element depending on the type of attack and the type of defense and to determine the difference between using elements of different types of teams and players.

With video analysis of the four quarterfinal matches at the European Championships in Slovenia in 2013, we acquired data on the 2262 events, which were recorded during the game and using the classification table entered in the selected program VnosDogodkov

Major findings of the thesis are as follows: players are four games in 1344 made transitions in leadership and change direction 878. The most common mode of transition in leadership transition in the leadership of the movement (running). Teams differ in the amount of management and the number of transitions in leadership in the movement, which affects the speed of the game. Different types of players in terms of volume management and use of the various transitions in leadership differ. Most changes direction in the management of the Organizer games, number of direction changes with height, and the player is falling; winged centers and changes direction due to the city in which they operate are rarely used. Players transient attacks using directional changes that can be made in the maximum speed. Most make a substitution before the body front. In comparison with the transient attack players in the set attacks often used change of direction between the legs and turn.

KAZALO

1	UVOD.....	10
2	PREDMET, PROBLEM IN NAMEN DELA.....	12
2.1	KLASIFIKACIJA KOŠARKARSKARSKE TEHNIKE.....	13
2.2	TEHNIKA BREZ ŽOGE	14
2.2.1	ZAUSTAVLJANJE	14
2.3	TEHNIKA Z ŽOGO	14
2.3.1	VODENJE ŽOGE.....	14
2.3.2	PREHOD V VODENJE	15
2.3.3	SPREMEMBE SMERI.....	15
2.4	TAKTIKA V NAPADU IN OBRAMBI	16
2.5	TAKTIKA V NAPADU	16
2.5.1	PREHODENI (TRANZICIJSKI) NAPAD, PROTINAPAD.....	16
2.5.2	POSTAVLJENI (POZICIJSKI) NAPAD	16
2.6	TAKTIKA V OBRAMBI.....	17
2.6.1	OSEBNA OBRAMBA	17
2.6.2	CONSKA OBRAMBA.....	17
3	KOŠARKARSKA PRAVILA POVEZANA Z VODENJEM ŽOGE.....	18
3.1	VODENJE ŽOGE	18
3.1.1	DEFINICIJA	18
3.1.2	PRAVILO	18
3.2	KORAKANJE Z ŽOGO	19
3.2.1	DEFINICIJA	19
3.2.2	PRAVILO	19
4	CILJI.....	21
5	METODE DELA.....	22
5.1	PREIZKUŠANCI.....	22
5.2	PRIPOMOČKI.....	23
5.3	NAČIN ZBIRANJA PODATKOV	23
5.4	METODE OBDELAVE PODATKOV	23
6	REZULTATI IN RAZLAGA.....	25

6.1	PREHODI V VODENJE	25
6.1.1	PREHODI V VODENJE PRI RAZLIČNIH NAČINIH ZAUSTAVLJANJA	26
6.1.2	PREHODI V VODENJE PRI RAZLIČNIH REPREZENTANCAH	29
6.1.3	RAZLIKE V PREHODIH V VODENJE MED RAZLIČNIMI REPREZENTANCAMI.....	29
6.1.4	PREHODI V VODENJE PRI RAZLIČNIH TIPIH IGRALCEV	32
6.1.5	RAZLIKE V PREHODIH V VODENJE MED RAZLIČNIMI TIPI IGRALCEV	39
6.1.6	RAZLIKE V PREHODIH V VODENJE MED REPREZENTANCAMI	40
6.1.7	NAČINI PREHODOV V VODENJE V POSTAVLJENEM (POZICIJSKEM) IN PREHODNEM (TRANZICIJSKEM) NAPADU.....	43
6.2	NAČINI PREHODOV V VODENJE V PROTI OSEBNI IN PROTI CONSKI OBRAMBI	44
6.3	SPREMEMBE SMERI	46
6.3.1	SPREMEMBE SMERI GLEDE NA IGRALNO MESTO.....	47
6.3.2	SPREMEMBE SMERI - REPREZENTANCE	50
6.3.3	SPREMEMBE SMERI V POSTAVLJENEM (POZICIJSKEM) IN PREHODNEM (TRANZICIJSKEM) NAPADU	54
6.3.4	SPREMEMBE SMERI PROTI OSEBNI IN PROTI CONSKI OBRAMBI	55
6.3.5	VARANJE SPREMEMB SMERI MED VODENJEM BREZ MENJAVE ROKE	56
7	SKLEP.....	58
8	VIRI	61
9	PRILOGE	62
9.1	KALSIFIKACIJSKA TABELA (HIARARHIJA)	62
9.2	TABELA Z REZULTATI	65

KAZALO GRAFOV

SLIKA 1 DELEŽ DOLOČENEGA TIPA ZAUSTAVLJANJA PRED PREHODOM V VODENJE.....	25
SLIKA 2 PREHODI V VODENJE Z MESTA - DELEŽ DOLOČENEGA OBLIKE NADALJEVANJA GIBANJA.....	26
SLIKA 3 PREHODI V VODENJE PO ENOTAKTNEM ZAUSTAVLJANJU- DELEŽ DOLOČENEGA OBLIKE NADALJEVANJA GIBANJA	27
SLIKA 4 PREHODI V VODENJE PO DVOTAKTNEM ZAUSTAVLJANJU - DELEŽ DOLOČENEGA OBLIKE NADALJEVANJA GIBANJA	28
SLIKA 5 ŠTEVILO PREHODOV V VODENJE REPREZENTANC NA ENI TEKMI....	29
SLIKA 6 PREHODI V VODENJE V TRANZICIJSKEM NAPADU.....	30
SLIKA 7 DELEŽ PREHODOV V VODENJE IZ GIBANJA (TEKA) DOLOČENE REPREZENTANCE	31
SLIKA 8 DELEŽ PREHODOV V VODENJE DOLOČENEGA TIPA. V GRAFU SO PRIKAZANI NAČINI NADALJEVANJA IGRE Z MESTA IN PO ZAUSTAVLJANJU ...	31
SLIKA 9 ŠTEVILO MINUT NA IGRIŠČU DOLOČENEGA TIPA IGRALCEV	32
SLIKA 10 DELEŽ PREHODOV V VODENJE DOLOČENEGA TIPA IGRALCEV.....	33
SLIKA 11 PREHODI V VODENJE ORGANIZATORJEV IGRE – ŠTEVILO PETIH NAJPOGOSTEJE IZVEDENIH	34
SLIKA 12 PREHODI V VODENJE BRANILCI – ŠTEVILO PETIH NAJPOGOSTEJE IZVEDENIH	35
SLIKA 13 PREHODI V VODENJE KRILNI IGRALCI – ŠTEVILO SEDMIH NAJPOGOSTEJE IZVEDENIH	36
SLIKA 14 PREHODI V VODENJE KRILNI CENTRI – ŠTEVILO ŠESTIH NAJPOGOSTEJE IZVEDENIH	37
SLIKA 15 PREHODI V VODENJE KRILNI CENTRI – ŠTEVILO ŠESTIH NAJPOGOSTEJE IZVEDENIH	38
SLIKA 16 PREHODI V VODENJE – RAZLIKE MED RAZLIČNIMI TIPI IGRALCEV. DELEŽ DOLOČENE OBLIKE PREHODA V VODENJE	39
SLIKA 17 RAZLIKE MED REPREZENTANCAMI - ŠTEVILO NAPADOV, PREHODOV V VODENJE IN SPREMEMB SMERI.....	40
SLIKA 18 ŠTEVILO PREHODOV V VODENJE V ENEM NAPADU – PRIMERJAVA REPREZENTANC	42
SLIKA 19 DELEŽ PREHODOV V VODENJE V DOLOČENEM TIPU NAPADOV	43

SLIKA 20 DELEŽ DOLOČENEGA TIPA PREHODA V VODENJE GLEDE NA TIP NAPADA.....	44
SLIKA 21 DELEŽ PREHODOV V VODENJE GLEDE NA VRSTO TIP OBRAMBE...	45
SLIKA 22 NAJPOGOSTEJŠI PREHODE V VODENJE GLEDE NA VRSTO OBRAMBE.....	45
SLIKA 23 DELEŽ DOLOČENEGA TIPA SPREMEMBE SMERI	46
SLIKA 24 ŠTEVILO SPREMEMB SMERI IN ŠTEVILO PREHODOV V VODENJE GLEDE NA IGRALNO MESTO.	47
SLIKA 25 DELEŽ DOLOČENE MENJAVE SMERI; ORGANIZATORJE IGRE, BRANILCI, KRILNI IGRALCI.....	48
SLIKA 26 ŠTEVILO SPREMEMB SMERI KRILNIH CENTROV NA ŠTIRIH ČETRTRFINALNIH TEKMAH.....	49
SLIKA 28 POVEZAVA ŠTEVILA NAPADOV, SPREMEMB SMERI IN PREHODOV V VODENJE REPREZENTANC.....	50
SLIKA 29 ŠTEVILO SPREMEMB SMERI NA STO PREHODOV V VODENJE	51
SLIKA 30 DELEŽ DOLOČENE SPREMEMBE SMERI GLEDE NA REPREZENTANCO (MENJAVE SPREDAJ, ZADAJ, MED NOGAMI)	52
SLIKA 31 DELEŽ SPREMEMB SMERI GLEDE NA REPREZENTANCO (PRED IN PO OBRATU, DVOJNE IN TROJNE MENJAVE)	53
SLIKA 32 DELEŽ SPREMEMB SMERI GLEDE NA TIP NAPADA.....	54
SLIKA 33 DELEŽ SPREMEMB SMERI GLEDE NA TIP OBRAMBE.....	55
SLIKA 34 VARANJE SPREMEMB SMERI MED VODENJE BREZ MENJAVE ROKE - TIP IGRALCA	56
SLIKA 35 ŠTEVILO VARANJ SPREMEMB SMERI - REPREZENTANCE	57
SLIKA 36 IGRALCI, KI SO NA TEKMI UPORABILI VARANJE SPREMEMBE SMERI IN ŠTEVILO VARANJ	57

KAZALO TABEL

TABELA 1 KLASIFIKACIJA KOŠARKARSKE TEHNIKE (DEŽMAN, 2004)	13
TABELA 2 SESTAVA REPREZENTANC.....	22
TABELA 3 KLASIFIKACIJSKA TABELA (HIERARHIJA).....	24

1 UVOD

Košarka je moštvena športna igra. V moštvu je 12 igralcev, 5 jih igra, drugi so namestniki. Igra je tehnično in taktično zahtevna in raznovrstna. Igralci lahko žogo vodijo, kotalijo, lovijo, podajajo, odbijajo in mečejo na koš. Zahteva ustrezno telesno višino, hitrost, hitro moč, koordinacijo, vzdržljivost, preciznost, situacijsko mišljenje, orientacijo v prostoru in hitrost izbirnega odzivanja igralcev. (Dežman, 2004).

Košarkarska tehnika v širšem smislu je sklop najbolj učinkovitih načinov gibanj igralca z in brez žoge (tehničnih elementov in njihovih kombinacij), ki jih igralci izvajajo v napadu in obrambi (Dežman, 2004). Tehniko gibanja igralcev okvirno določajo košarkarska pravila. V tem okviru igralci iščejo in oblikujejo gibanja, s katerimi lahko najbolj učinkovito rešijo določeno igralno situacijo.

Tehnični elementi so temeljna gibanja igralca brez in z žogo v napadu ali obrambi. Usklajeni morajo biti s pravili in biomehaničnimi zakonitostmi. Delimo jih na ciklične in aciklične.

Ciklična gibanja omogočajo igralcu premikanje po igrišču v dveh razsežnostih (dolžini in širini). Mednje spadajo hoja in tek brez žoge ter vodenje žoge na mestu, med hojo ali tekom. Vsa temeljna gibanja, pri katerih se cikel prestopanja ali skakanja z noge na nogo oziroma potiskanja žoge ob tla nenehno ponavlja, lahko igralci izvedejo v različnih hitrostih in smereh, na različnih razdaljih in na različni način (čelno, hrbtno, bočno). Aciklična gibanja se pojavljajo pred, med in po cikličnem gibanju. So enkratna in kratkotrajna, z različno gibalno strukturo.

Vodenje žoge v košarki pojmuje kot posamični vezni element, na katerega so največkrat vezani vsi ostali elementi z žogo (meti, podaje, pivotiranje). Zato predstavlja temelj gibanj igralca z žogo. Uporabljamo ga pri prenosu žoge, pri uskladitvi napadalnih akcij in pri samostojnih napadalnih akcijah. Žogo lahko vodimo visoko ali nizko. Visoko vodenje uporabljamo, kadar želimo žogo hitro prenesti v napadalno polovico igrišča, nizko vodenje pa pri preigravanju obrambnega igralca. Med vodenjem spreminjamo smer (cikcak, naprej-nazaj) in menjamo roko (spredaj, zadaj, med nogama,...). Po vodenju se lahko zaustavimo enotaktno ali dvotaktno. Pri prvem imamo običajno stopala postavljena vzporedno, pri drugem pa prečno (diagonalno).

Prehode v vodenje in spremembe smeri gibanja z menjavo roke uvrščamo med tehnične elemente košarke. Izvajamo jih lahko na več načinov, njihova izbira je odvisna od igralnih okoliščin. Čim več načinov igralec obvlada, uspešnejši bo v igri. Uspešnost teh gibanj tako ni odvisna samo od kakovosti njihove izvedbe, ampak tudi od pravilne taktične izbire. Prehodi v vodenje morajo biti hitri in pravilno izbrani,

spremembe smeri pa tudi pravočasne in presenetljive za nasprotnika. Če je potrebno, lahko izvedemo pred prehodom v vodenje tudi varanje meta, prodora ali podaje.

Kot igralec in trener mlajših klubskih selekcij vem, da so prehodi v vodenje in spremembe smeri vodenja eden ključnih elementov pri treniranju in vzgoji mladih igralcev. Predstavljajo pomemben sestavni del košarkarske igre in v veliki meri vplivajo na uspešnost igralca v njegovi karieri, predvsem v članski kategoriji in vrhunski košarki, kjer se posamezniki odločajo v stotinkah sekunde. Gre za odločilno prednost, ki si jo igralec z zgornjima elementoma lahko ustvari in odloča o razpletu in rezultatu srečanja, to pa uspe narediti le najboljšim.

V diplomski nalogi želim raziskati in analizirati strukturo prehodov v vodenje in sprememb smeri pri najkakovostnejših evropskih igralcih oz. reprezentancah. Ugotoviti razlike v pestrosti izbire, pogostosti uporabe in izbiri določenega elementa glede na vrsto napada in vrsto obrambe in ugotoviti razliko med uporabo elementov med različnimi reprezentancami in tipi igralcev. Prepričan sem, da bom z ugotovitvami raziskave lahko precej prispeval k razvoju teorije, predvsem pa prakse košarke in podal pomembne usmeritve v treningu tega pomembnega tehničnega elementa košarke.

2 PREDMET, PROBLEM IN NAMEN DELA

Košarka je moštvena športna igra, ki je tehnično in taktično zelo bogat in raznovrstna. Na vsaki stopnji razvoja igralca je učinkovitost njegove tehnike določena z ravniyo razvitosti gibalnih sposobnosti. Med njihovim burnim telesnim razvojem pa tudi z ravniyo morfoloških sprememb v gibalnem sistemu. Zaradi opisanega osvajanje tehnike ni nikoli dokončani proces. (Dežman, 2004)

Igralci in igralke skozi športno kariero svoje tehnično znanje nadgrajujejo taktični značaj pa tehnični elementi dobijo šele v okviru taktičnih elementov. Zaradi tega je izpopolnjevanje tehnike tesno povezano z utrjevanjem in izpopolnjevanjem taktike ter igre na en in na dva koša.

Tehnični elementi so temeljna gibanja igralca brez in z žogo v napadu ali obrambi. Tehnične elemente lahko izvedemo na različne načine, v več različicah in pogojih izvedbe, ki morajo biti usklajeni s pravili in biomehaničnimi zakonitostmi. Delimo jih na ciklične in aciklične.

Ciklična gibanja omogočajo igralcu premikanje po igrišču v dveh razsežnostih (dolžini in širini). Mednje spadajo hoja in tek brez žoge ter vodenje žoge na mestu, med hojo ali tekom. Vsa temeljna gibanja, pri katerih se cikel prestopanja ali skakanja z noge na nogo, oziroma potiskanja žoge ob tla nenehno ponavlja, lahko igralci izvedejo v različni hitrosti in smeri, na različni razdalji in različni način (čelno, hrbtno, bočno).

Vodenje žoge je edini tehnični element s katerim se lahko igralec z žogo giba po igrišču, zato predstavlja prvo in najpomembnejše napadalno orožje. V taktičnem smislu vodenje uporabljamo, ko podaja ni mogoča in čakamo na prostega igralca.

Aciklična gibanja se pojavljajo pred, med in po vodenju. So enkratna in kratkotrajna, z različno gibalno strukturo. (Dežman, 2004)

Predmet naše raziskave bodo prehodi v vodenje in spremembe smeri vodenja žoge. Omenjene elemente uvrščamo med aciklične tehnične elemente košarke. Različne prehode v vodenje izvajamo na začetku vodenja (pri prehodu v vodenje), spremembe smeri pa med vodenjem žoge. Izvajamo jih lahko na več načinov. Izbira je odvisna od igralnih okoliščin.

Z analizo vodenja, prehodov v vodenje in sprememb smeri se je ukvarjal Miodrag Andrić (2009). Z videoanalizo osmih tekem na Evropskem prvenstvu v košarki leta 2009 na Poljskem je analiziral vodenje štirih reprezentanc (Španije, Srbije, Grčije in Slovenije). Ugotovil je, da vse štiri reprezentance vodijo žogo skoraj enako časa. Španija (zmagovalka) je na treh tekmah vodila žogo 31:28 min, Grčija (3. mesto)

35:73 minut. Tako je povprečje vodenja žoge bilo med 10 in 11 minut na tekmo. Najpogostejši prehod v vodenje je prehod z križnim korakom (corss-over step), ki so ga igralci uporabljali v 65%. Najpogostejša sprememba smeri pa je sprememba smeri z menjavo roke spredaj (cross-over dribble).

V primerjavi z M. Andrič (2010), smo prehode v vodenje in spremembe smeri natančneje klasificirali. Z raziskavo želim raziskati in analizirati strukturo prehodov v vodenje in sprememb smeri pri najkakovostnejših evropskih igralcih oz. reprezentancah in ugotoviti razlike med uporabo elementov med različnimi tipi igralcev.

2.1 KLASIFIKACIJA KOŠARKARSKARSKE TEHNIKE

Košarkarska tehnika v širšem smislu je sklop najbolj učinkovitih načinov gibanj igralca z in brez žoge (tehničnih elementov in njihovih kombinacij), ki jih igralci izvajajo v napadu in obrambi. Košarkarska tehnika v ožjem smislu najbolj učinkovit način izvajanja določenega tehničnega elementa ali kombinacije, ki mora biti usklajeno s pravili igre in taktiko reševanja igralne situacije. Hkrati mora izkoristiti vse trenutne telesne, gibalne in psihične zmožnosti igralca. (Dežman, 2004)

Tabela 1

Klasifikacija košarkarske tehnike (Dežman, 2004)

V NAPADU	V OBRAMBI
BREZ ŽOGE	BREZ ŽOGE
Ciklični elementi (hoja, teki)	Ciklični elementi (hoja, teki)
Aciklični elementi (položaji, prehodi v tek, zaustavljanja, spremembe smeri, obrati, skoki, borba za proctor)	Aciklični elementi (položaji, prehodi v tek, zaustavljanja, spremembe smeri, obrati, skoki, oviranje napadalca)
Z ŽOGO	PROTI ŽOGI
Ciklični elementi (vodenje na mestu, vodenje med hojo, vodenje med tekom)	Aciklični elementi (izbijanje, prestrezanje, blokiranje meta, skoki za žogo)
Aciklični elementi (položaji, prehodi v vodenje, lovljenja, podaje, meti, spremembe smeri, obrati z žogo, varanja)	

Tabela 1 prikazuje klasifikacijo košarkarske tehnike, deljeno na igro v napadu in obrambi razdeljeno v pod enoti na igro brez žoge in igro z/proti žogi.

2.2 TEHNIKA BREZ ŽOGE

Tehnični elementi brez žoge so temeljna gibanja košarkarjev v obrambi in napadu. Po gibalni sestavi so razmeroma preprosti. Njihova uspešnost je odvisna od pravilne izvedbe, od ravni razvitosti gibalnih sposobnosti, ki se vključujejo v posamezno gibanje ter igralnih izkušen. (Dežman, 2004)

2.2.1 ZAUSTAVLJANJE

Pravilno izbrano in tehnično narejeno zaustavljanje je izredno pomembno, saj igralcu za nadaljevanje nudi možnost izbire naslednjega taktičnega elementa. Poznamo dvotaktno in enotaktno zaustavljanje, ki sta lahko narejena vzporedno ali prečno (diagonalno). Prečno zaustavljanje je močno povezano s spremembami smeri, varanji prodora in podaje, vzporedno pa s skoki, meti, varanji metov.

2.3 TEHNIKA Z ŽOGO

Tehnični elementi z žogo so nadgradnja elementov brez žoge. Uspešnost gibanja z žogo je odvisna od kakovosti izvajanja temeljnega gibanja, kakovosti izvajanja gibanja z žogo, od ravni različnih gibalnih sposobnosti (hitre moči, hitrosti cikličnih in acikličnih gibanj brez in z žogo, agilnosti, koordinacije in preciznosti) in igralnih izkušenj. (Dežman, 2004)

2.3.1 VODENJE ŽOGE

Vodenje žoge v košarki pojmuje kot posamični vezni element na katerega so največkrat vezani vsi ostali elementi z žogo (meti, podaje, pivotiranje). Zato predstavlja temelj gibanj igralca z žogo. Uporabljamo ga pri prenosu žoge, pri uskladitvi napadalnih akcij in pri samostojnih napadalnih akcijah. Žogo lahko vodimo visoko (do višine prsi) in nizko (do višine stegen). Visoko vodenje uporabljamo, kadar želimo hitro prenesti žogo v napadalno polovico igrišča, nizko vodenje pa pri preigravanju obrambnega igralca. Med vodenjem spreminjamo smer (cikcak, naprej-nazaj) in menjamo roko (spredaj, zadaj, med nogama,...). Po vodenju se lahko zaustavimo enotaktno ali dvotaktno. Vodenje je sestavljeno iz treh delov: prehoda v vodenje, vodenja in zaustavljanja po vodenju. (Dežman, 2004)

2.3.2 PREHOD V VODENJE

V vodenje lahko preidemo z mesta ali med gibanjem. V vseh primerih moram paziti, da ne naredimo korakov. Pred prehodom v vodenje z mesta lahko uporabimo tudi eno od oblik varanja (meta, prodora, podaje). Poznamo naslednje oblike prehodov v vodenje z mesta: prehod v vodenje čelno s križnim korako, prehod v vodenje čelno z vzdolžnim korako, prehod v vodenje čelno z obratom, prehod v vodenje hrbtno z zakorakom, prehod v vodenje hrbtno z obratom, prehod v vodenje na mestu.

2.3.2.1 PREHOD V VODENJE S KRIŽNIM KORAKOM

Iz napadalne preže leva noga naredi križni korak pred desno, hkrati prenesemo žogo ob desni bok in jo z desno roko potisnemo ob proti tlom.

2.3.2.2 PREHOD V VODENJE Z VZDOLŽNIM KORAKOM

Iz napadalne preže desna noga naredi korak naprej oz. vstran, hkrati prenesemo žogo ob desni bok in jo z desno roko potisnemo proti tlom.

2.3.2.3 PREHOD V VODENJE ČELNO Z OBRATOM

Iz napadalne preže se z levo nogo odrinemo in obrnemo okoli desne (stojne) v smeri hrbta. Med obratom žogo prenesemo ob desni bok. Po obratu naredimo korak z levo nogo, z desno roko pa žogo potisnemo proti tlom.

2.3.2.4 PREHOD V VODENJE HRBTNO Z ZAKORAKOM

S hrbtom smo obrnjeni v željeno smer napada – proti obrambnemu igralcu. Naredimo zakorak z levo nogo, žogo prenesemo ob desni bok in jo z desno roko potisnemo proti tlom..

2.3.2.5 PREHOD V VODENJE HRBTNO Z OBRATOM

S hrbtom smo obrnjeni v željeno smer napada – proti obrambnemu igralcu. Iz napadalne preže se z levo nogo odrinemo in obrnemo okoli desne (stojne) v smeri prsi. Med obratom žogo prenesemo ob levi bok. Po obratu naredimo korak z levo nogo, z levo roko pa žogo potisnemo proti tlom.

2.3.3 SPREMEMBE SMERI

Spremembe smeri z menjavo roke so v košarki izredno pomembna gibanja. Od njihove izvedbe je odvisna uspešnost igralca v napadu. Igralec v napadu lahko s

pravilno izbranim načinom spremembe smeri vara nasprotnika in bolje zaščiti žogo v svoji posesti.

2.4 TAKTIKA V NAPADU IN OBRAMBI

Taktika predstavlja smotrno izbiranje in uporabljanje posamičnih, skupinskih in skupnih igralnih dejavnosti v igri s tekmečem, proti katerim želimo doseči čim boljši izid. V košarki je taktika zelo bogata. Delimo jo na taktiko napada in taktiko obramb. Obe pa na posamično, skupinsko in skupno (moštveno). Taktiko moramo prilagoditi vadbenim razmeram in razvojnim značilnostim ter znanju igralcev. Skupna taktika mora dati okvir, znotraj katerega lahko igralci učinkovito izvajajo in usklajujejo posamične in skupinske igralne dejavnosti. (Dežman, 2004)

2.5 TAKTIKA V NAPADU

Največji motiv za igranje košarke predstavlja igra v napadu in doseganje točk. Igralci morajo v napadalnih akcijah uživati, hkrati pa se zavedati svojih nalog in odgovornosti. Igra v napadu je koordinacijsko zahtevnejša od igre v obrambi, zato ji moramo dati prednost. Boljši kot so igralci več pozornosti moramo posvečati obrambi. S tem bomo neposredno vplivali tudi na igro v napadu.

2.5.1 PREHODENI (TRANZICIJSKI) NAPAD, PROTINAPAD

Protinapad, prehodni (tranzicijski) napad je hiter napad z enim, dvema, tremi ali štirimi igralci, ki se začne takoj po osvojeni ali dobljeni žogi (traja do 5 sekund). Cilj napadalcev je prehiteti obrambne igralce in zaključiti napad s številčno premočjo ali proti manjšemu številu še ne organiziranih obrambnih igralcev. (Dežman, 2004)

2.5.2 POSTAVLJENI (POZICIJSKI) NAPAD

Postavljen ali pozicijski napad predstavlja igro pet proti petim, ko obrambni igralci zavzamejo obrambno formacijo in na ta način onemogočijo napadu, da ima številčno prednost. Teoretično razlikujemo tri modele postavljenega napada: improvizirani, organizirani in kombinirani, ki je kombinacija predhodnih. Postavljen napad traja od 10 do 15s.

2.6 TAKTIKA V OBRAMBI

Obramba je tista faza košarkarske igre, ki omogoči moštvu, ki je v obrambi, da pride do žoge, še preden nasprotnik doseže zadetek. Posamično in skupinsko taktiko v obrambi sestavljajo posamični in skupinsko taktični elementi. Z njimi poskušajo obrambni igralci otežiti ali onemogočiti nasprotnika. Predstavljajo temelj uspešne skupne taktike v obrambi, zato jih morajo igralci dobro usvojiti, kasneje pa nenehno izpolnjevati.

2.6.1 OSEBNA OBRAMBA

V osebnih obrambah je vsak igralec dodeljen za »pokrivanje« in spremljanje gibanja enega nasprotnika.. Pogosto je igralec zadolžen za nasprotnika na enaki poziciji (npr. center – center). Napadalca z žogo obrambni igralec krije v obrambni preži na razdalji enega koraka. Napadalca na strani žoge praviloma obrambni igralci pokrivajo, tako, da stojijo na liniji podaje. Napadalca na strani pomoči pa tako, da imajo vidni stik med svojim igralcem in žogo, obrambni igralci so od napadalca oddaljeni 2-3 korake. Prednost obrambi mož na moža je, da je bolj agresiven kot conske obrambe. Osebna (man-to-man) obramba je še vedno primarni obrambni sistem v pri vseh ekipah.

2.6.2 CONSKA OBRAMBA

V conskih obrambah obrambni igralci pokrivajo določene prostore (cone) na igrišču, oziroma napadalce, ki se znajdejo v teh prostorih. Hkrati prilagajajo svoje položaje v teh prostorih glede na položaj žoge ter postavljanje in gibanje napadalcev. Conske obrambe so lahko postavljene ali prehodne. Trenerji jih največkrat uporabljajo kot druge oziroma dopolnilne obrambe. V sodobni košarki se vedno bolj pogoste prilagodljive (match-up) conske obrambe, ki vključujejo med conska načela branjenja tudi načela osebne obrambe, zato veljajo za obrambe presenečenja, ki jo lahko uporabljamo v kritičnih trenutkih tekme. S consko obrambo lahko spremenimo hitrost igre. Posamična odgovornost igralcev v conski obrambi je vse večja in je tudi natančno določena. Začetna postavitev ne pove veliko o conski obrambi (enaka začetna postavitev ima lahko različna taktična pravila). Conske obrambe so taktično vse bolj sestavljene ter informacijsko in energijsko vse bolj zahtevne. Za uspešno igranje conske obrambe je potrebna visoka raven taktične, tehnične in kondicijske pripravljenosti.

3 KOŠARKARSKA PRAVILA POVEZANA Z VODENJEM ŽOGE

3.1 VODENJE ŽOGE

3.1.1 DEFINICIJA

Vodenje je premikanje žive žoge, ki ga povzroči igralec, ki ima to žogo v posesti in jo vrže, odbije, zakotali po tleh ali pa jo namerno vrže v tablo.

Vodenje žoge se začne Ko jo igralec, ki je pridobil živo žogo na igrišču, vrže, odbije, zakotali, vodi po tleh ali jo namerno vrže v tablo in se je ponovno dotakne, preden se je dotakne drugi igralec.

Vodenje žoge se konča Ko se igralec žoge dotakne z obema rokama hkrati ali ko dovoli, da mu žoga zastane v eni ali obeh rokah. Med vodenjem lahko igralec vrže žogo v zrak, preden pa se je ponovno dotakne, mora žoga pasti na tla ali se dotakniti drugega igralca. Število korakov, ki jih lahko naredi igralec, ko se žoge ne dotika z roko, ni omejeno.

Nerodnost z žogo je, kadar igralec po naključju izgubi in potem znova pridobi živo žogo na igrišču.

Vodenja žoge niso

- zaporedni meti na koš;
- nerodnost z žogo na začetku ali na koncu vodenja;
- poskus osvojitve žoge z odbijanjem žoge izpred drugih igralcev, ki tudi skušajo priti do nje;
- zbijanje žoge, ki je bila v posesti nasprotnega igralca;
- prestrezanje podaje in nato osvojitve žoge;
- podajanje žoge iz ene (ali obeh rok) v drugo roko (ali obe roki) in zastajanje žoge v eni ali obeh rokah preden se dotakne tal, s pogojem, da igralec ne naredi prekrška korakov.

3.1.2 PRAVILO

Ko igralec konča vodenje, ne more začeti voditi drugič, razen če med dvema vodenjema ni izgubil nadzora nad živo žogo na igrišču:

- zaradi meta na koš iz igre;
- ker mu je nasprotnik izbil žogo;
- zaradi podaje ali nerodnosti pri vodenju (ko se žoga dotakne drugega igralca ali se drugi igralec dotakne žoge).

3.2 KORAKANJE Z ŽOGO

3.2.1 DEFINICIJA

3.2.1.1 KORAKANJE

Korakanje z žogo je prekršek, pri katerem igralec, ki drži živo žogo na igrišču, premakne v katerokoli smer eno ali obe nogi v nasprotju z omejitvami, ki so navedene v tem členu.

3.2.1.2 PIVOTIRANJE

Pivotiranje imenujemo pravilno gibanje, v kateri igralec, ki drži živo žogo na igrišču, z isto nogo enkrat ali večkrat stopi v katerokoli smer, medtem pa se druga noga, imenovana stojna noga, ves čas dotika iste točke na tleh.

3.2.2 PRAVILO

Določitev stojne noge igralcu, ki je ujel živo žogo na igrišču:

- ko ima obe nogi na tleh:
  - v trenutku, ko dvigne eno nogo, druga noga postane stojna noga;
- med gibanjem:
  - če se ena noga dotika tal, potem ta noga postane stojna noga,
  - če se nobena noga ne dotika tal in igralec istočasno doskoči na obe nogi, potem v trenutku, ko igralec dvigne eno nogo, druga noga postane stojna noga,
  - če se nobena noga ne dotika tal in igralec doskoči na eno nogo, potem ta noga postane stojna noga. Če igralec s to nogo skoči in nato istočasno doskoči na obe nogi, potem nobena noga ne more biti stojna noga.

Gibanje igralca z žogo, ki je določil stojno nogo in ima v posesti živo žogo na igrišču:

- ko ima obe nogi na tleh:
  - na začetku vodenja ne sme dvigniti stojne noge, dokler žoga ne zapusti njegove roke (njegovih rok),
  - lahko pri podaji ali metu na koš odskoči iz stojne noge, vendar se z nobeno nogo ne sme dotakniti tal, dokler žoga ne zapusti njegove roke (njegovih rok);
- med gibanjem:

- lahko pri podaji ali metu na koš odskoči iz stojne noge in doskoči istočasno na obe nogi ali na eno nogo. Potem lahko eno ali obe nogi dvigne s tal, vendar se v tem primeru z njo (njima) ne sme dotakniti tal, dokler žoga ne zapusti njegove roke (njegovih rok),
- na začetku vodenja ne sme dvigniti stojne noge, dokler žoga ne zapusti njegove roke (njegovih rok),
- ko se ustavi tako, da nobena noga ne more biti stojna noga:
  - na začetku vodenja ne sme dvigniti nobene noge, dokler žoga ne zapusti njegove roke (njegovih rok),
  - lahko pri podaji ali metu na koš dvigne eno ali obe nogi, vendar se z njo (njima) ne sme dotakniti tal, dokler žoga ne zapusti njegove roke (njegovih rok).

Igralec, ki je padel na tla, leži ali sedi na tleh:

- dovoljeno je, če igralec, ki drži žogo, pade in drsi po tleh ali medtem, ko leži ali sedi na tleh, osvoji žogo;
- prekršek je, če se igralec, medtem ko drži žogo, kotali ali poskuša vstati.

4 CILJI

Osnovni cilj diplomskega dela je raziskati in analizirati strukturo acikličnih elementov vodenja žoge, predvsem prehodov v vodenje in sprememb smeri pri najkakovostnejših evropskih igralcih in reprezentancah. Ugotoviti želim razlike v pestrosti izbire, pogostost uporabe in izbire določenega elementa glede na vrsto napada in vrsto obrambe ter ugotoviti razlike v uporabo omenjenih tehničnih elementov med različnimi reprezentancami in tipi igralcev.

V diplomskem delu bom poskušal odgovoriti na naslednja vprašanja.

1. Kateri načini (tehnike) prehodov v vodenje se najpogosteje uporabljajo pri najkakovostnejših evropskih igralcih oz. reprezentancah?
2. Kateri načini (tehnike) prehodov v vodenje se najpogosteje uporabljajo pri različnih tipih igralcev?
3. Ali obstajajo razlike pri prehodih v vodenje pri različnih tipih igralcev?
4. Ali obstajajo razlike pri prehodih v vodenje glede na reprezentanco?
5. Kateri načini (tehnike) prehodov v vodenje se najpogosteje uporabljajo v prehodnem (tranzicijskem) napadu in postavljenem (pozicijskem) napadu?
6. Ali obstajajo razlike v strukturi prehodov v vodenje v prehodnem (tranzicijskem) napadu in postavljenem (pozicijskem) napadu?
7. Kateri načini (tehnike) prehodov v vodenje se najpogosteje uporabljajo proti osebni obrambi in proti conski obrambi?
8. Ali obstajajo razlike v strukturi prehodov v vodenje proti osebni obrambi in proti conski obrambi?
9. Kateri načini (tehnike) sprememb smeri se najpogosteje uporabljajo pri najkakovostnejših evropskih igralcih oz. reprezentancah?
10. Kateri načini (tehnike) sprememb smeri se najpogosteje uporabljajo glede na igralno mesto?
11. Ali obstajajo razlike sprememb smeri pri različnih tipih igralcev?
12. Kateri načini (tehnike) sprememb smeri se najpogosteje uporabljajo v prehodnem (tranzicijskem) napadu in postavljenem (pozicijskem) napadu?
13. Ali obstajajo razlike v strukturi sprememb smeri v prehodnem (tranzicijskem) napadu in postavljenem (pozicijskem) napadu?
14. Kateri načini (tehnike) sprememb smeri se najpogosteje uporabljajo proti osebni obrambi in proti conski obrambi?
15. Ali obstajajo razlike v strukturi sprememb smeri proti osebni obrambi in proti conski obrambi.

5 METODE DE LA

V diplomskem delu smo analizirali različne tipe prehodov v vodenje in spremembe smeri vodenja najboljših evropskih igralcev na evropskem prvenstvu v Sloveniji 2013. Analizo smo osem ekip, ki so igrale na četrtfinalnih tekmah, ki so potekale v dvorani Stožice (Ljubljana).

Tekme:

1. Tekma: Srbija – Španija (60:90), 18.9.2013
2. Tekma: Slovenija – Francija (62:72), 18.9.2013
3. Tekma: Hrvaška – Ukrajina (84:72), 19.9.2013
4. Tekma: Litva – Italija (81:77), 19.9.2013

Z video analizo štirih tekem smo v izbrani program VnosDogodkov vnesli 2262 dogodkov, ki smo jih zabeležili med tekmo. Zabeležili smo 1344 prehodov v vodenje, 878 sprememb smeri in 40 varanj sprememb smeri.

5.1 PREIZKUŠANCI

V raziskavo so bili vključeni igralci osmih najboljših reprezentanc v Evropi v letu 2013, ki so igrale v četrtfinalu. V vsaki ekipi je bilo prijavljenih 12 igralcev, skupno 96.

Za potrebe analize smo glede na tip igralca (igralno mesto) izbrane igralce razdelili v pet skupin in jih označili s kraticami: ORGANIZATOR IGRE (OI), BRANILEC (B), KRILO (K), KRILNI CENTER (KC), CENTER (C).

Tabela 2

Sestava reprezentanc

REPREZENTANCA	ORGANIZATORJI IGRE	BRANILC	KRILO	KRILNI CENTER	CENTER	SKUPAJ
FRANCIJA	2(3)	1(2)	2	2(3)	2	4
ITALIJA	2(4)	2	2	2	1(2)	6
LITVA	1(2)	1(2)	2	4	1(2)	6
SLOVENIJA	2	3	3	1 (2)	2	10
SRBIJA	1(2)	4	2	0	4	10
ŠPANIJA	4	0	3	2	3	12
HRVAŠKA	2	2	0(1)	2	3(5)	6
UKRAJINA	2	3	1	1 (2)	4	10

Tabela 2 prikazuje sestavo reprezentanc (povzeto po uradni statistiki). Vsaka reprezentanca je imela v postavi 12 igralcev, vendar na tekmi niso nastopili vsi. Številka v tabeli pomeni število določenega tipa igralcev na določenem položaju, ki so na tekmi nastopili. Številka v oklepaju »()« pomeni število vseh igralcev tega tipa.

5.2 PRIPOMOČKI

Vse izbrane tekme smo analizirali z ogledom in z izbranim računalniškim programom VnosDogodkov 0.1.1, (avtor: Erik Štrumbelj). Program VnosDogodkov omogoča hitrejši in bolj sistematičen vnos dogodkov (v našem primeru prehodov v vodenje in menjav rok), ki jih lahko beležimo med košarkarsko tekmo ali na podlagi posnetka košarkarske tekme. Omogoča uporabo poljubne klasifikacije dogodkov, ki jo program naloži iz ločene datoteke 'hierarhija.txt'. Poleg klasifikacije dogodka omogoča tudi beleženje uspešnosti dogodka, lokacije dogodka in nekaterih drugih spremenljivk, povezanih s potekom košarkarske tekme. Vnesene dogodke lahko shranimo v obliki, ki je primerna za nadaljnjo statistično obdelavo.

Program je v celoti napisan v programskem jeziku Microsoft Visual C++ in je sestavljen iz zagonske datoteke »VnosDogodkov.exe« in datoteke »hierarhija.txt«. Program v primeru prisotnosti datoteke »igralci.txt« v isti mapi le to tudi prebere in avtomatično naloži imena igralcev, kar olajša delo, da ni potreben ročni vnos imena igralca pri vsakem dogodku.

5.3 NAČIN ZBIRANJA PODATKOV

Pri zbiranju podatkov smo si pomagali z uradno spletno stranjo EuroBasketa 2013 (<http://www.eurobasket2013.org>) in z videoposnetki tekem, pridobljenih od Košarkarske Zveze Slovenije (g. Anže Blažič) in spletnega portala Youtube (www.youtube.com). Vse tekme smo analizirali s pomočjo računalniškega programa VnosDogodkov 0.1.1, v katerem natančno določimo vrsto prehoda v vodenje ali menjave rok. Podatki so se shranjevali v omenjenem programu.

5.4 METODE OBDELAVE PODATKOV

Vse dobljene podatke ter določene druge rezultate in zanimivosti smo prikazali v tabelah in grafih, pri čemer smo uporabili pridobljene rezultate iz programa. Za analizo vnesenih podatkov smo uporabili program Microsoft Excel.

Tabela 3
Klasifikacijska tabela (hierarhija)

1. VODENJE	
1.1. Prehodi v vodenje	
1.1.1. Prehod v vodenje z mesta brez varanja	
1.1.1.1. Čelno s križnim korakom	1.1.4.2.1. Čelno s križnim korakom
1.1.1.2. Čelno z vzdolžnim korakom	1.1.4.2.2. Čelno z vzdolžnim korakom
1.1.1.3. Čelno z obratom	1.1.4.2.3. Čelno z obratom
1.1.1.4. Hrbtno z zakorakom	1.1.4.2.4. Hrbtno z zakorakom
1.1.1.5. Hrbtno z obratom	1.1.4.2.5. Hrbtno z obratom
1.1.2. Prehod v vodenje z mesta po varanju	1.1.4.3. Prehod v vodenje po enotaktnem zaustavljanju po varanju podaje
1.1.2.1. Prehod v vodenje z mesta po varanju meta	1.1.4.3.1. Čelno s križnim korakom
1.1.2.1.1. Čelno s križnim korakom	1.1.4.3.2. Čelno z vzdolžnim korakom
1.1.2.1.2. Čelno z vzdolžnim korakom	1.1.4.3.3. Čelno z obratom
1.1.2.1.3. Čelno z obratom	1.1.4.3.4. Hrbtno z zakorakom
1.1.2.1.4. Hrbtno z zakorakom	1.1.4.3.5. Hrbtno z obratom
1.1.2.1.5. Hrbtno z obratom	1.1.5. Prehod v vodenje po dvotaktnem zaustavljanju brez varanja
1.1.2.2. Prehod v vodenje z mesta po varanju prodora	1.1.5.1. Čelno s križnim korakom
1.1.2.2.1. Čelno s križnim korakom	1.1.5.2. Čelno z vzdolžnim korakom
1.1.2.2.2. Čelno z vzdolžnim korakom	1.1.5.3. Čelno z obratom
1.1.2.2.3. Čelno z obratom	1.1.5.4. Hrbtno z zakorakom
1.1.2.2.4. Hrbtno z zakorakom	1.1.5.5. Hrbtno z obratom
1.1.2.2.5. Hrbtno z obratom	1.1.6. Prehod v vodenje po dvotaktnem zaustavljanju po varanju
1.1.2.3. Prehod v vodenje z mesta po varanju podaje	1.1.6.1. Prehod v vodenje po dvotaktnem zaustavljanju po varanju meta
1.1.2.3.1. Čelno s križnim korakom	1.1.6.1.1. Čelno s križnim korakom
1.1.2.3.2. Čelno z vzdolžnim korakom	1.1.6.1.2. Čelno z vzdolžnim korakom
1.1.2.3.3. Čelno z obratom	1.1.6.1.3. Čelno z obratom
1.1.2.3.4. Hrbtno z zakorakom	1.1.6.1.4. Hrbtno z zakorakom
1.1.2.3.5. Hrbtno z obratom	1.1.6.1.5. Hrbtno z obratom
1.1.3. Prehod v vodenje po enotaktnem zaustavljanju brez varanja	1.1.6.2. Prehod v vodenje po dvotaktnem zaustavljanju po varanju prodora
1.1.3.1. Čelno s križnim korakom	1.1.6.2.1. Čelno s križnim korakom
1.1.3.2. Čelno z vzdolžnim korakom	1.1.6.2.2. Čelno z vzdolžnim korakom
1.1.3.3. Čelno z obratom	1.1.6.2.3. Čelno z obratom
1.1.3.4. Hrbtno z zakorakom	1.1.6.2.4. Hrbtno z zakorakom
1.1.3.5. Hrbtno z obratom	1.1.6.2.5. Hrbtno z obratom
1.1.4. Prehod v vodenje po enotaktnem zaustavljanju po varanju	1.1.6.3. Prehod v vodenje po dvotaktnem zaustavljanju po varanju podaje
1.1.4.1. Prehod v vodenje po enotaktnem zaustavljanju po varanju meta	1.1.6.3.1. Čelno s križnim korakom
1.1.4.1.1. Čelno s križnim korakom	1.1.6.3.2. Čelno z vzdolžnim korakom
1.1.4.1.2. Čelno z vzdolžnim korakom	1.1.6.3.3. Čelno z obratom
1.1.4.1.3. Čelno z obratom	1.1.6.3.4. Hrbtno z zakorakom
1.1.4.1.4. Hrbtno z zakorakom	1.1.6.3.5. Hrbtno z obratom
1.1.4.1.5. Hrbtno z obratom	1.1.7. Prehod v vodenje iz gibanja (teka)
1.1.4.2. Prehod v vodenje po enotaktnem zaustavljanju po varanju prodora	1.1.8. Prehod v vodenje na mestu
	1.1.9. Prehod v vodenje – neopredeljeno

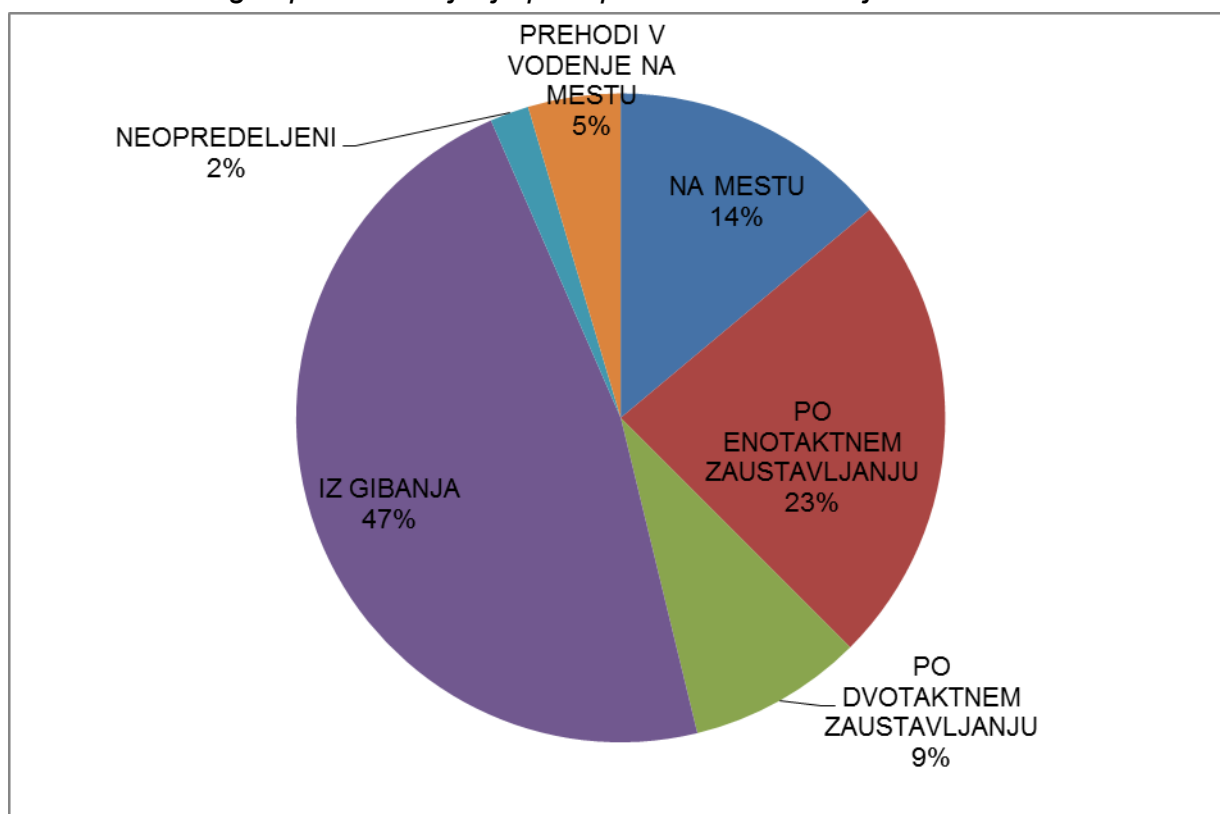
6 REZULTATI IN RAZLAGA

6.1 PREHODI V VODENJE

V klasifikacijski tabeli (poglavje 2.3.2.) smo natančno opredelili vse možne prehode v vodenje, ki bi se lahko pojavili na tekmah. Ločili smo jih v devet glavnih skupin: (1.) prehod v vodenje z mesta brez varanja / (2.) po varanju, (3.) prehod v vodenje po enotaktnem zaustavljanju brez varanja / (4.) po varanju, (5.) prehod v vodenje po dvotaktnem zaustavljanju brez varanja / (6.) po varanju, (7.) prehod v vodenje v teku, (8.) prehod v vodenje na mestu, (9.) neopredeljeni prehodi v vodenje. Prvim šestim pa smo dodali še natančnejšo opredelitev načina prehoda v vodenje; čelno s križnim korakom, čelno z vzdolžnim korakom, čelno z obratom, hrbtno z zakorakom in hrbtno z obratom. Od možnih 63 različnih prehodov v vodenje, smo na tekmah zabeležili 37 različnih.

Slika 1

Delež določenega tipa zaustavljanja pred preходом v vodenje

Igralci so v vodenje najpogosteje prehajali iz gibanja (47% ali 635 primerih), kar je razvidno tudi iz slike 1. Sledijo prehodi v vodenje po enotaktnem zaustavljanju (23% ali 317 primerih), prehodi v vodenje na mestu (14% ali 187 primerih) in prehodi v vodenje po dvotaktnem zaustavljanju (9% 117 primerih). Med prehode »na mestu« smo uvrstili prehode v vodenje, pri katerih je igralec ob sprejemu žoge že stal na

mestu. Najmanjši dve kategoriji zajameta prehode v vodenje na mestu in neopredeljene prehode v vodenje.

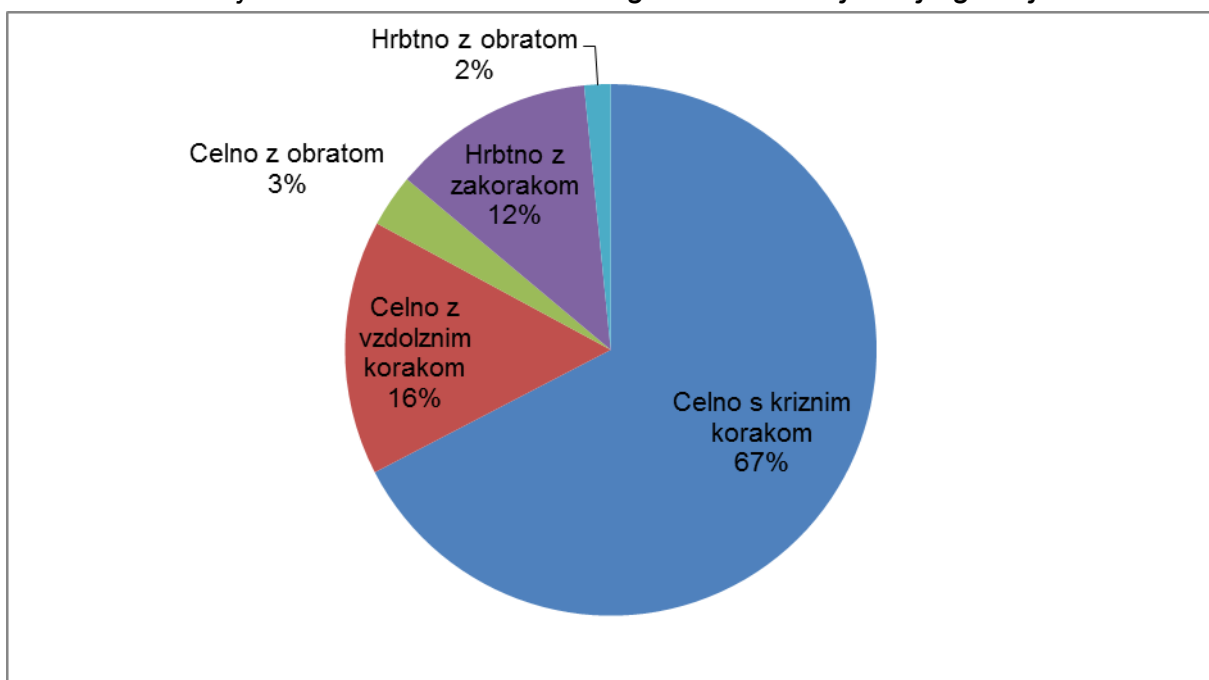
6.1.1 PREHODI V VODENJE PRI RAZLIČNIH NAČINIH ZAUSTAVLJANJA

6.1.1.1 PREHODI V VODENJE Z MESTA

Med prehode z mesta smo uvrstili prehode v vodenje, pri katerih je igralec ob sprejemu žoge že stal na mestu. Takih prehodov v vodenje smo zabeležili 187.

Slika 2

Prehodi v vodenje z mesta - delež določenega oblike nadaljevanja gibanja

Slika 2 prikazuje strukturo najpogosteje uporabljenih oblik nadaljevanja, s katere vidimo, da so igralci za nadaljevanje najpogosteje uporabili križni korak v 126 primerih ali 67%.

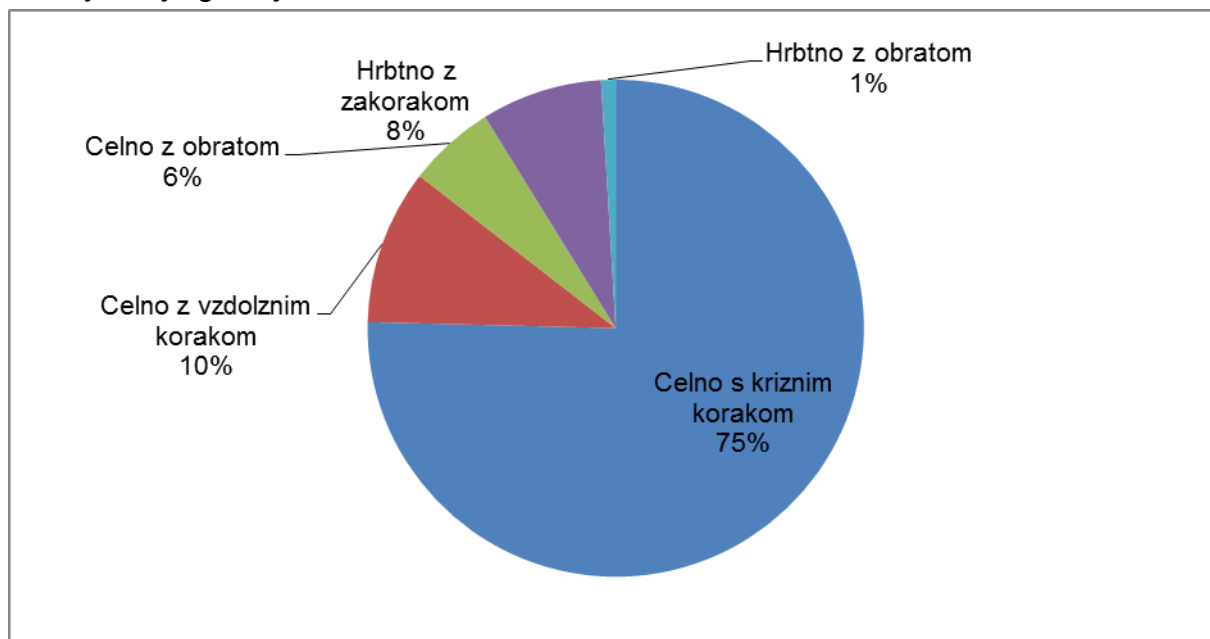
Igralci so v 16 primerih (9%) pred nadaljevanjem gibanja uporabili varanje meta. Drugih oblik varanja niso uporabljali.

6.1.1.2 PREHODI V VODENJE PO ENOTAKTNEM ZAUSTAVLJANJU

Igralci so na tekmah po enotaktnem zaustavljanju v vodenje prehajali v 23% ali 317 primerih (Slika 1). Igralci so za nadaljevanje najpogosteje uporabili križni korak v 239 primerih ali 75%. (Slika 3).

Slika 3

Prehodi v vodenje po enotaktnem zaustavljanju- delež določene oblike nadaljevanja gibanja

Slika 3 prikazuje strukturo najpogosteje uporabljenih oblik nadaljevanja, s katere vidimo, da so igralci za nadaljevanje najpogosteje uporabili križni korak v 75%, vzdolžni korak so uporabili v 32 primerih (10%), čelno z obratom v 18 primerih (6%) in hrbtno z zakorakom v 25 primerih (8%).

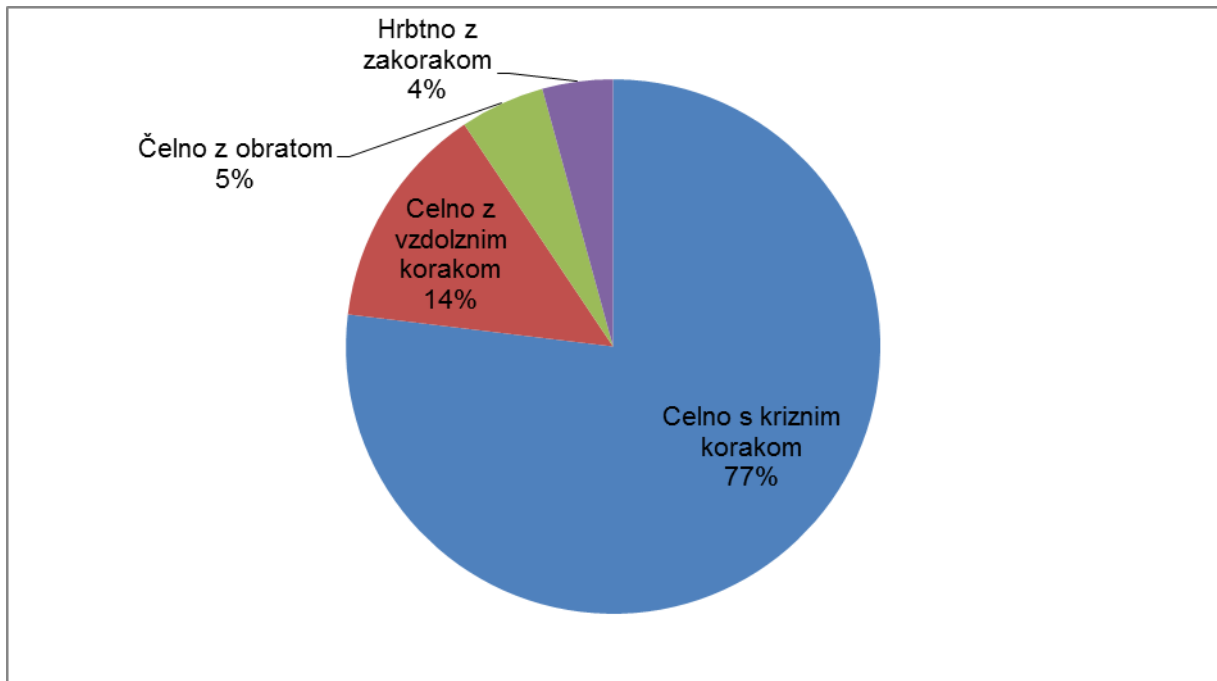
Igralci so v 74 primerih (23%) pred nadaljevanjem gibanja uporabili varanje. Vse tri oblike varanja (varanje meta, varanje prodora in varanje podaje) so se pojavljale enako pogosto.

6.1.1.3 PREHODI V VODENJE PO DVOTAKTNEM ZAUSTAVLJANJU

Igralci so na tekmah po dvotaktnem zaustavljanju v vodenje prehajali v 117 primerih (Slika 1). Za nadaljevanje so najpogosteje uporabili križni korak v 90 primerih ali 77%. (Slika 4).

Slika 4

Prehodi v vodenje po dvotaktnem zaustavljanju - delež določenega oblike nadaljevanja gibanja

Slika 4 prikazuje strukturo najpogosteje uporabljenih oblik nadaljevanja, s katere vidimo, da so igralci za nadaljevanje najpogosteje uporabili križni korak v 90 primerih ali 77%, vzdolžni korak so uporabili v 16 primerih (14%), čelno z obratom v 6 primerih (5%) in hrbtno z zakorakom v 5 primerih (4%).

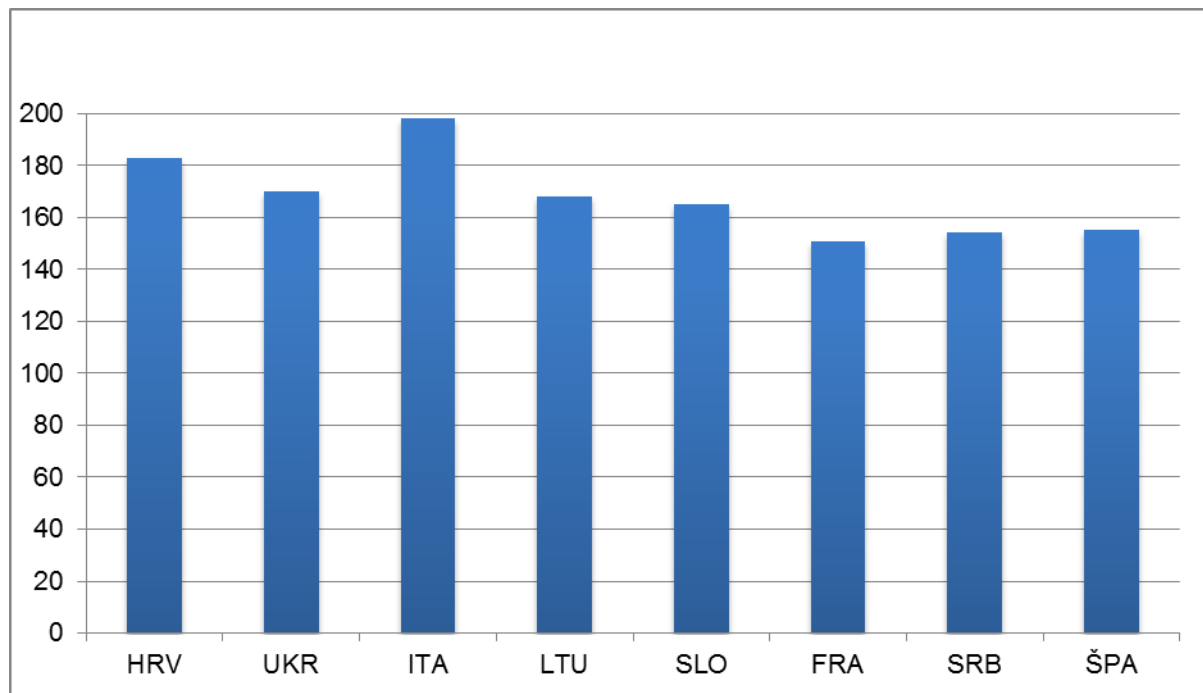
Igralci so v 72 primerih (20%) pred nadaljevanjem gibanja uporabili varanje. Najpogosteje varanje prodora 9% (vseh prehodov v vodenje po dvotaktnem zaustavljanju), sledita pa varanje podaje 7% in varanje meta 4%.

6.1.2 PREHODI V VODENJE PRI RAZLIČNIH REPREZENTANCAH

Reprezentance v povprečju na tekmo preidejo v vodenje 168 krat, med njimi pa prihaja do razlik, kar je razvidno tudi iz slike 5.

Slika 5

Število prehodov v vodenje reprezentanc na eni tekmi

S slike 5 vidimo, da med reprezentancami, prehode v vodenje največ uporablja reprezentanca Italija (198), ki je dosegla osmo mesto (zadnje med analiziranimi). Najmanjkrat so prehode v vodenje uporabili Francozi (151), ki so bili zmagovalci turnirja. Igra Francoske reprezentance je hitrejša z več podajami in manj prehodi v vodenje.

6.1.3 RAZLIKE V PREHODIH V VODENJE MED RAZLIČNIMI REPREZENTANCAMI

Vodenje – prehode v vodenje največ uporablja reprezentanca Italija, ki je dosegla osmo mesto (zadnje med analiziranimi), najmanj pa zmagovalka prvenstva Francija. (Slika 5).

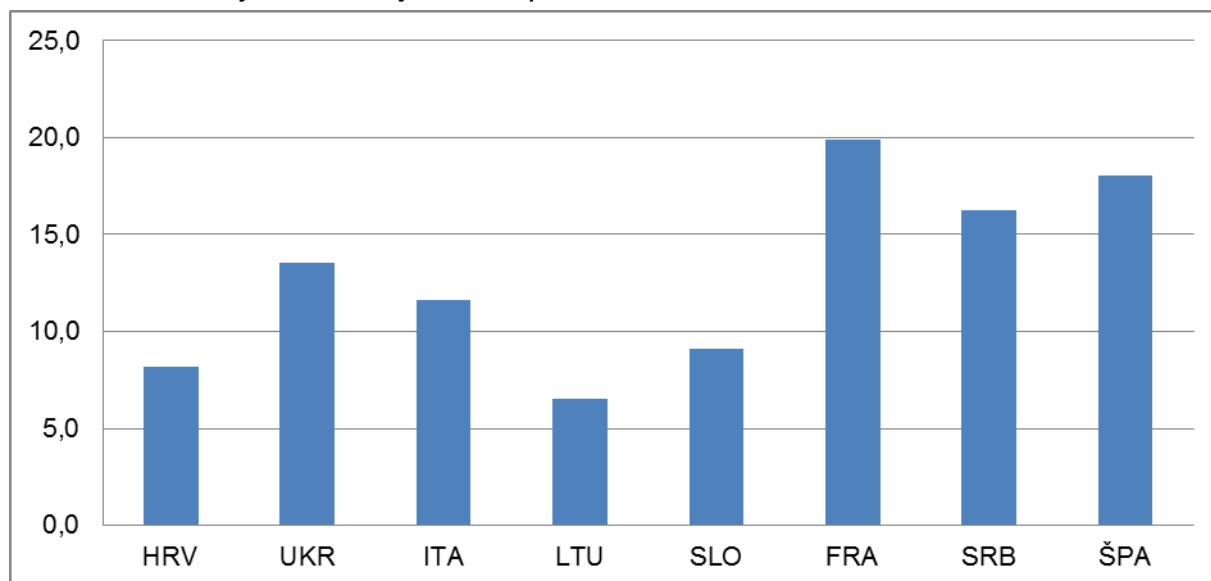
S slike 5, 6 in 7 lahko sklepamo, da najhitrejšo košarko igrata reprezentanci Francije in Španije saj je v njihovi igri 10-20% manj prehodov v vodenje. Igralci največkrat (več kot 60%) uporabijo prehod v vodenja iz teka, ki ga v primerjavi z drugimi reprezentancami uporabijo 10-20% več.

Najpočasnejšo igro z največjim številom prehodov v vodenje in najmanjšim deležem prehodov v vodenje iz gibanja igrajo reprezentance Italije, Hrvaške in Ukrajine.

Igra slovenske reprezentance je na Evropskem prvenstvu 2013 veljala za izrazito hitro in tranzicijsko, vendar je bilo na tekmi proti Franciji tranzicijskih napadov v primerjavi z drugimi reprezentancami malo, kar je razvidno tudi s slike 7, ki prikazuje delež prehodov v vodenje v tranzicijskem napadu.

Slika 6

Prehodi v vodenje v tranzicijskem napadu

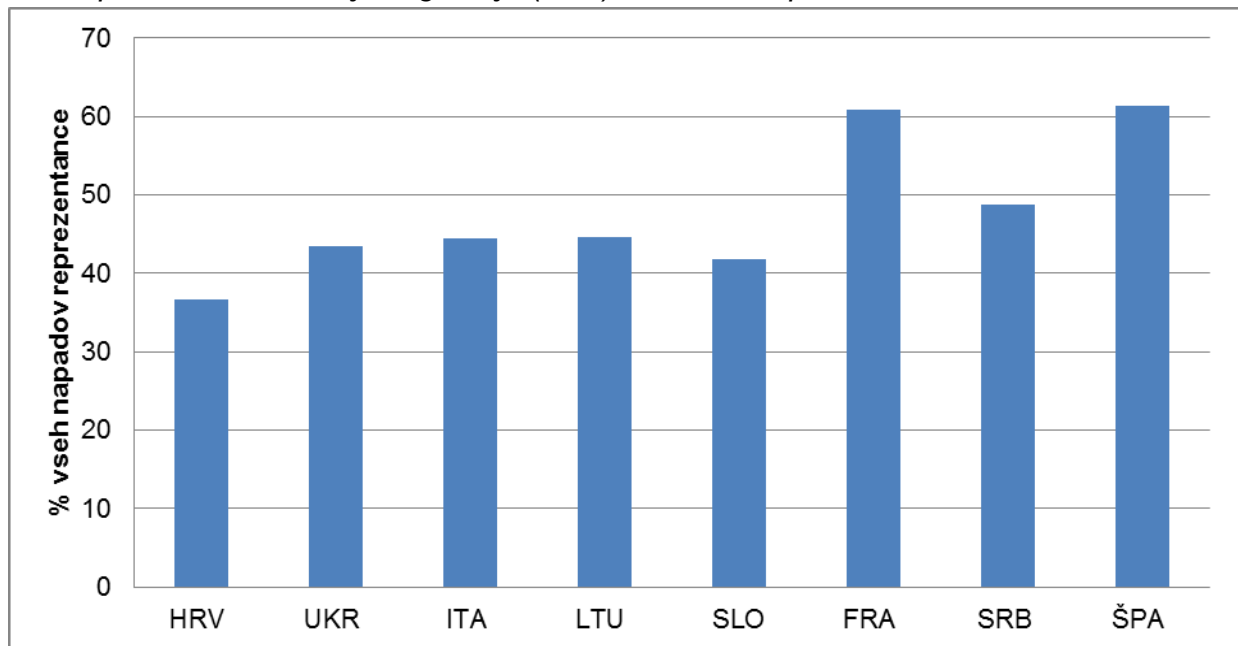

S Slika 6 vidimo, da je največ prehodov v vodenje v tranzicijskem napadu naredila reprezentanca Francije. Ker je povprečno število prehodov v vodenje v enem napadu med najnižjimi, lahko s Slika 6 sklepamo, da so imeli največ protinapadov prav Francozi.

Med opazovanimi parametri je najbolj zanimiv delež prehodov v vodenje iz gibanja (slika 7) in delež prehodov v vodenje, ko igralci uporabijo križni korak (Slika 8).

Slika 7

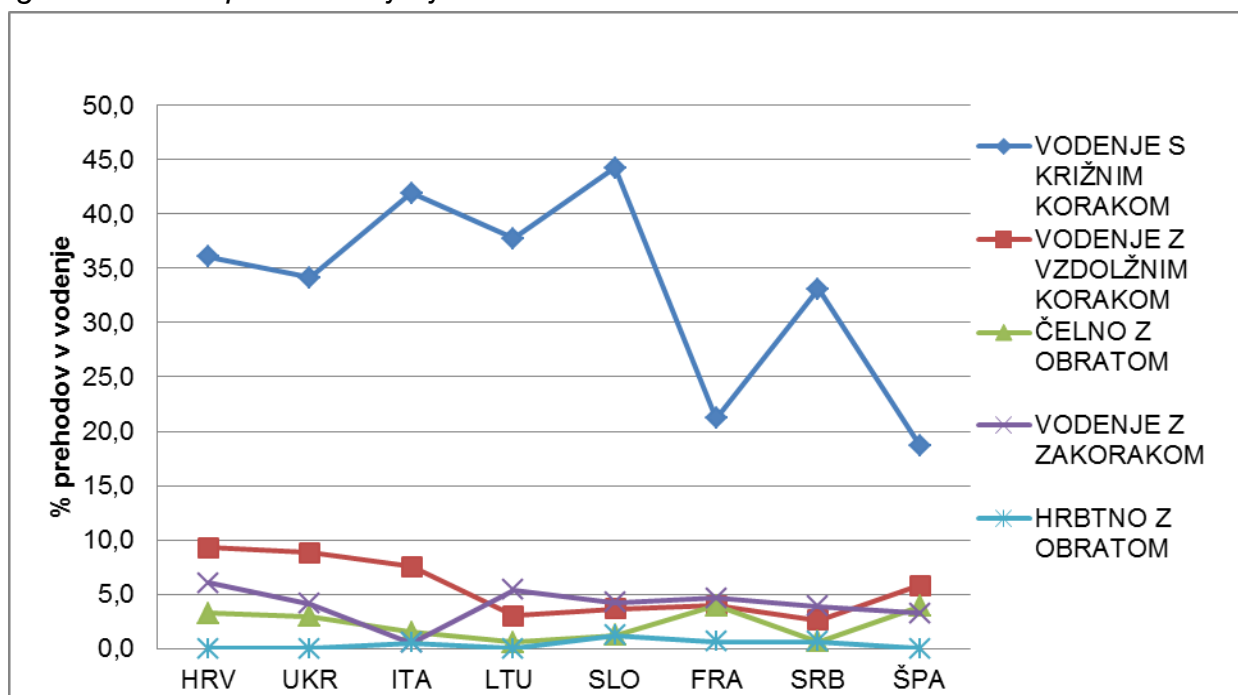
Delež prehodov v vodenje iz gibanja (teka) določene reprezentance

Prehod v vodenje s križnim korakom po zaustavljanju in z mesta reprezentance uporabljajo najpogosteje, vendar pa med seboj različno pogosto. Francija in Španija samo v 20%, Slovenija kar 45%, ostale reprezentance pa med 35-40%. (slika 7) vseh prehodov. Drugi prehodi v vodenje se uporabljajo redkeje. Med ostalimi prehodi v vodenje med reprezentancami ni bistvenih razlik. (Slika 8).

Slika 8

Delež prehodov v vodenje določenega tipa. V grafu so prikazani načini nadaljevanja igre z mesta in po zaustavljanju.

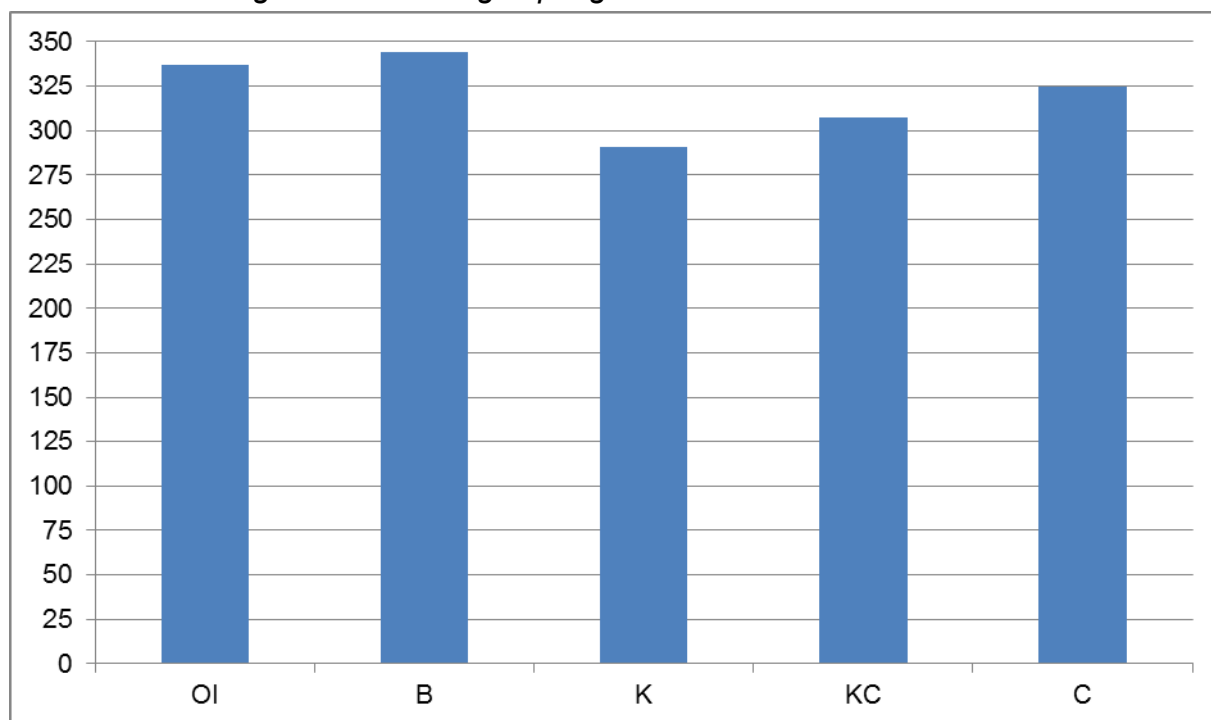
S slike 8 vidimo, da zmagovalci turnirja Francozi in igralci Španije, v primerjavi z drugimi, zelo malokrat uporabijo prehod v vodenje s križnim korakom in več prehodov v vodenje iz gibanja (teka), kar kaže na njihovo hitro igro v primerjavi z drugimi. Glede na veliko število prehodov v vodenje s križnim korakom slovenske reprezentance, bi lahko sklepali, da je bila obramba Francije zelo agresivna.

6.1.4 PREHODI V VODENJE PRI RAZLIČNIH TIPIH IGRALCEV

Skupaj so vsi igralci preživeli na igrišču 1604 minut (uradna statistika tekme). Različni tipi igralcev so na tekmi igrali različno število minut. Največ minut so na igrišču preživeli branilci 344 minut, najmanj pa krilni igralci 291 minut, kar je približno 6 minut na tekmo manj. Med drugimi tipi igralcev ni bistvenih razlik in so na igrišču preživeli podobno število minut. (Slika 9)

Slika 9

Število minut na igrišču določenega tipa igralcev

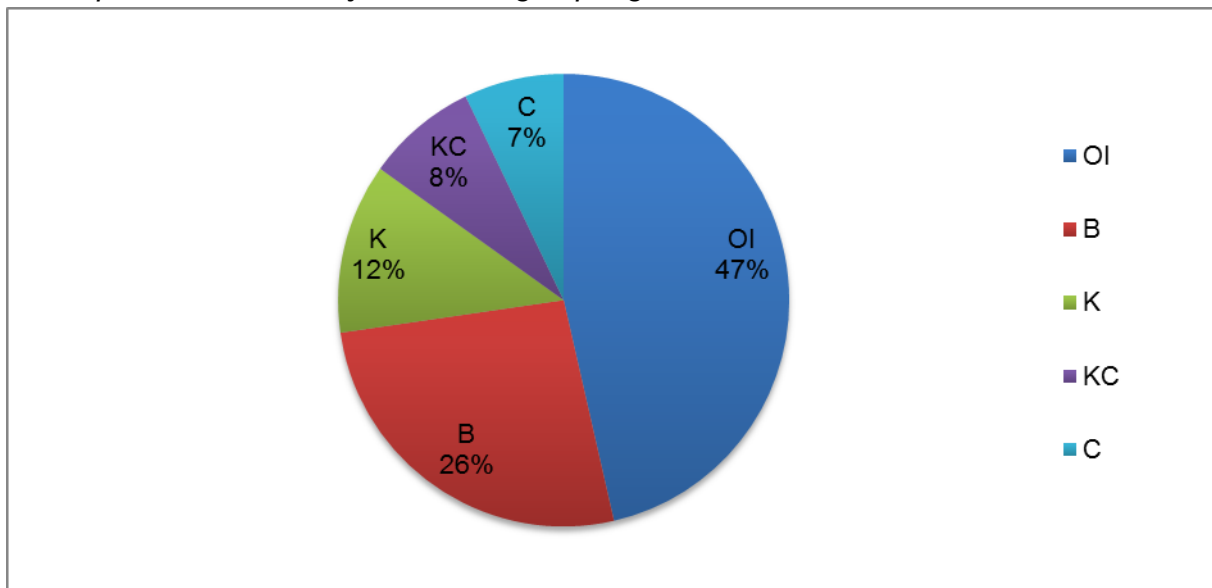
Legenda: organizator igre (OI), branilec (B), krilo (K), krilni center (KC), center (C).

Različni tipi igralcev in reprezentanc v vodenje prehaja različno pogosto (slika 10). Med igralci pričakovano največ vodijo organizatorji igre (OI) 47%, sledijo jim branilci (B) 26%, krilni igralci (K) 12%, krilni centri (KC) 8%, centri (C) 7%.

Slika 10

Delež prehodov v vodenje določenega tipa igralcev

Legenda: organizator igre (OI), branilec (B), krilo (K), krilni center (KC), center (C).

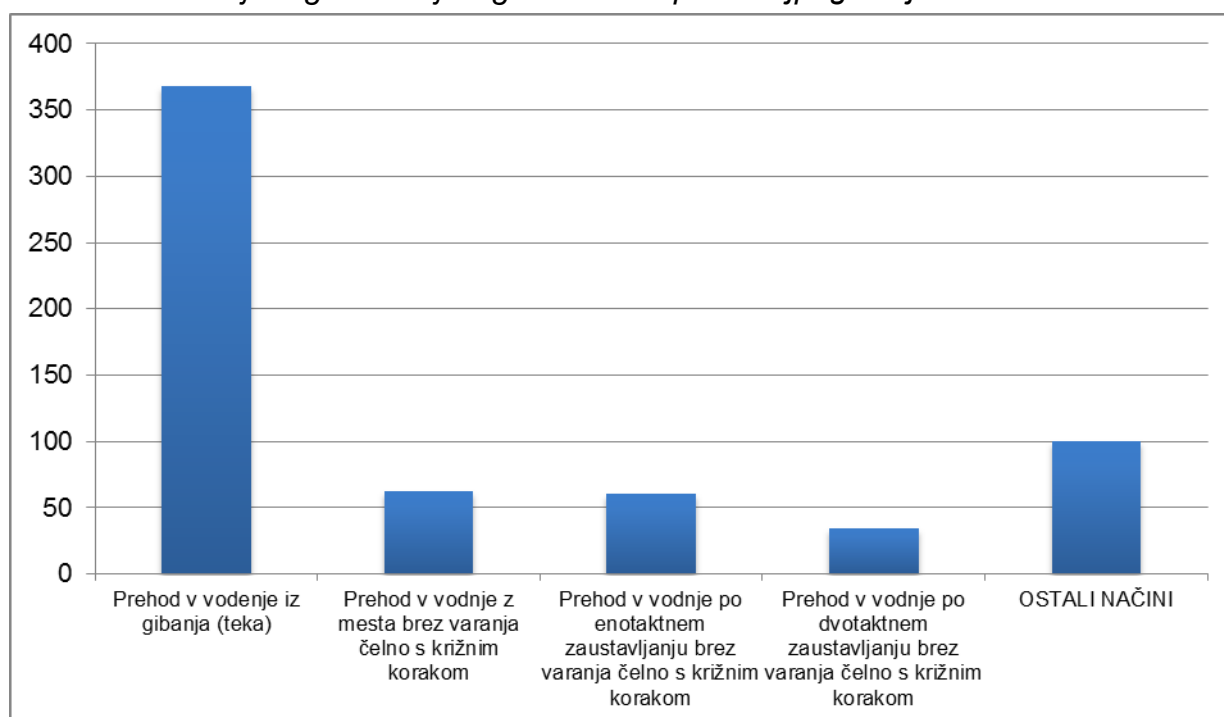
S slike 10 vidimo, da pričakovano v največji meri vodijo organizatorji igre.

6.1.4.1 ORGANIZATORJI IGRE - OI

Organizatorji igre so naredili 624 prehodov v vodenje, kar je 46% vseh prehodov. Za prehod v vodenje najpogosteje uporabljajo »prehod v gibanju (teku)« kar 59% oziroma v 368 primerih (Slika 11). Organizatorji igre poleg prehoda v vodenje iz teka, za nadaljevanje svoje igre največkrat uporabijo križni korak (27,2%); prehod v vodenje z mesta brez varanja s križnim korakom (9.9%), prehod v vodenje po enotaktnem zaustavljanju brez varanja s križnim korakom (9,6%) in prehod v vodenje po dvotaktnem zaustavljanju brez varanja s križnim korakom (5,4%). Druge oblike prehodov v vodenje skupaj zajemajo 13,8% delež.

Slika 11

Prehodi v vodenje organizatorjev igre – število petih najpogosteje izvedenih

Drugi načini prehodov v vodenje so se na tekmah pojavili 100 krat oziroma manj kot 9 krat (1,4%) na določeno kategorijo in so na Slika 11 zajeti skupaj med »ostali načini«.

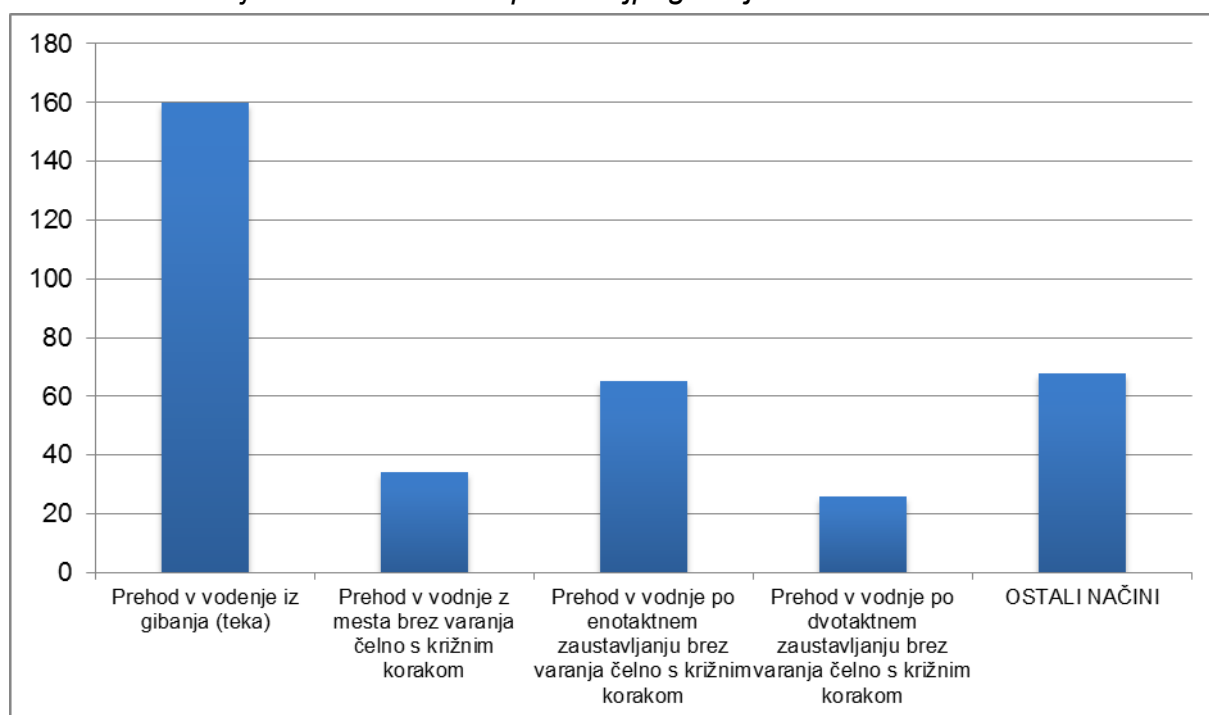
Organizatorji igre so le v 21 primerih (3,4%) pred vodenjem uporabili enega od načinov varanja. V kolikor izvzamemo prehode, ki so se zgodili v teku, na mestu in neopredeljene, pa je bilo varanje uporabljeno v 9,3%. Organizatorji igre so uporabljali vse oblike varanj, najpogosteje so izbrali varanje podaje.

6.1.4.2 BRANILCI – B

Branilci so naredili 353 prehodov v vodenje, kar je 26% vseh prehodov. Za prehod v vodenje najpogosteje uporabljajo »prehod v gibanju (teku)« 45% oziroma v 160 primerih (slika 12). Branilci igre poleg prehoda v vodenje iz teka, za nadaljevanje svoje igre največkrat uporabijo križni korak (45%) od tega prehod v vodenje z mesta brez varanja s križnim korakom (9,6%), prehod v vodenje po enotaktnem zaustavljanju brez varanja s križnim korakom (18,4%) in prehod v vodenje po dvotaktnem zaustavljanju brez varanja s križnim korakom (7,4%). Druge oblike prehodov v vodenje zajemajo 9,6% delež.

Slika 12

Prehodi v vodenje branilci – število petih najpogosteje izvedenih

Ostali možni prehodi v vodenje so se na tekmah pojavili 68 krat oziroma manj kot 9 krat (2,5%) na določeno kategorijo in so na sliki 12 zajeti skupaj med »ostali načini«.

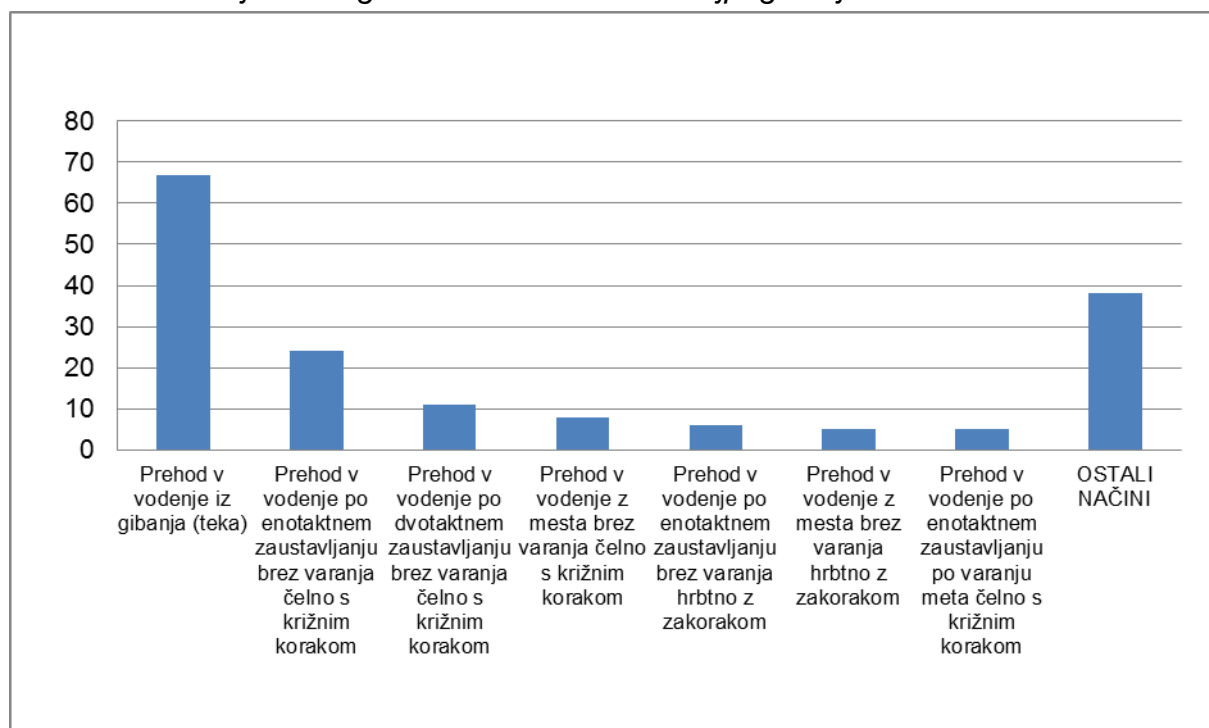
Branilci so v 38 primerih (10,8%) pred vodenjem uporabili enega od načinov varanja. V kolikor izvajamo prehode, ki so se zgodili v teku, na mestu in neopredeljene, pa je bilo varanje uporabljeno v 21,5%. Branilci so uporabljali vse oblike varanj. Najpogosteje (50%) so uporabili varanje prodora.

6.1.4.3 KRILNI IGRALCI - K

Krilni igralci so naredili 164 prehodov v vodenje, kar je 12% vseh prehodov. Za prehod v vodenje najpogosteje uporabljajo »prehod v gibanju (teku)« 40,9% oziroma v 67 primerih (slika 13). Krilni igralci poleg prehoda v vodenje iz teka, za nadaljevanje svoje igre največkrat uporabijo križni korak (35,4%) od tega prehod v vodenje z mesta brez varanja s križnim korakom (4,9%), prehod v vodenje po enotaktnem zaustavljanju brez varanja s križnim korakom (14,6%), prehod v vodenje po dvotaktnem zaustavljanju brez varanja s križnim korakom (6,7%) in prehod v vodenje po enotaktnem zaustavljanju po varanju meta čelno s križnim korakom Druge oblike prehodov v vodenje zajemajo 23,2% delež.

Slika 13

Prehodi v vodenje krilni igralci – število sedmih najpogosteje izvedenih

Ostali možni prehodi v vodenje so se na tekmah pojavili 38 krat (23,2%), oziroma manj kot 5 krat (3%) na določeno kategorijo in so na sliki 13 zajeti skupaj med »ostali načini«. Krilni igralci so naredili 164 prehodov v vodenje, zato vsak prehod v vodenje močno vpliva na končni delež.

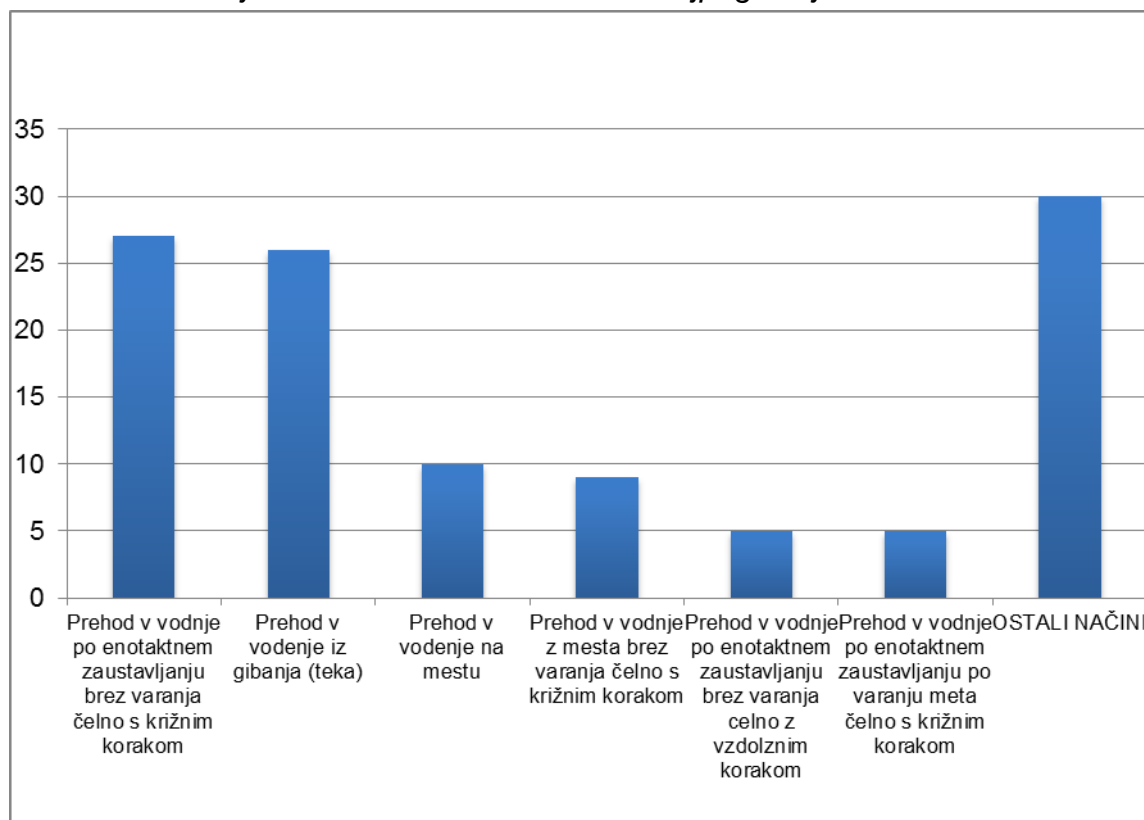
Krilni igralci so v 25 primerih (15,2%) pred vodenjem uporabili enega od načinov varanja. V kolikor izvzamemo prehode, ki so se zgodili v teku, na mestu in neopredeljene, pa je bilo varanje uporabljeno v 27,5%. Krilni igralci so uporabljali vse oblike varanj. Najpogosteje (več kot 50%) so uporabili varanje meta.

6.1.4.4 KRILNI CENTRI - KC

Krilni igralci so naredili 107 prehodov v vodenje, kar je 8% vseh prehodov. Za prehod v vodenje najpogosteje uporabljajo prehod v vodenje po enotaktnem zaustavljanju brez varanja s križnim korakom 25,2% oziroma v 27 primerih (slika 14). Krilni centri prvi korak najpogosteje naredijo s križnim korakom 40,2%, v 24,3% vodenje pričnejo v teku, v 7,2% pa vodenje pričnejo z zakorakom.

Slika 14

Prehodi v vodenje krilni centri – število šestih najpogosteje izvedenih

Drugi možni prehodi v vodenje so se na tekmah pojavili 30 krat, oziroma manj kot 3 krat (2,8%) na določeno kategorijo in so na sliki 14 zajeti skupaj med »ostali načini«. Krilni centri so naredili samo 107 prehodov v vodenje, zato vsak prehod v vodenje močno vpliva na končni delež.

Krilni centri so v 13 primerih (12,1%) pred vodenjem uporabili enega od načinov varanja. V kolikor izvajamo prehode, ki so se zgodili v teku, na mestu in neopredeljene, pa je bilo varanje uporabljeno v 20%. Krilni igralci so uporabljali vse oblike varanj. Najpogosteje (70%) so uporabili varanje meta.

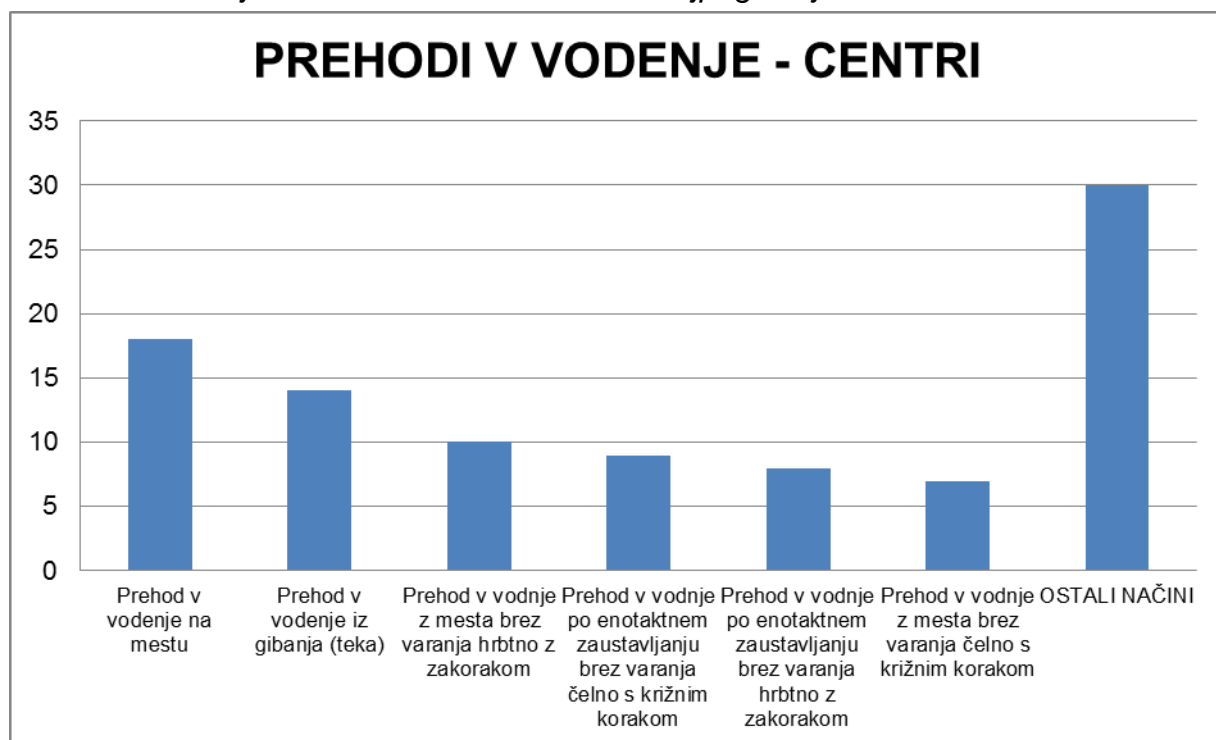
6.1.4.5 CENTRI - C

Centri so naredili 96 prehodov v vodenje, kar je 7% vseh prehodov. Za prehod v vodenje najpogosteje uporabljajo prehod v vodenje na mestu 18,8% oziroma v 18 primerih (slika 15).

Prehod v vodenje iz teka za nadaljevanje svoje igre uporabijo v 14 primerih (14,6%). Centri so po zaustavljanju (ne glede kakšnem) v vodenje najpogosteje prišli hrbtno z zakorakom – 46,7%.

Slika 15

Prehodi v vodenje krilni centri – število šestih najpogosteje izvedenih

Ostali možni prehodi v vodenje so se na tekmah pojavili 30 krat oziroma manj kot 2 krat (2%) na določeno kategorijo in so na sliki 15 zajeti skupaj med »ostali načini«. Centri so naredili samo 96 prehodov v vodenje, zato vsak prehod v vodenje močno vpliva na končni delež.

Centri so v 16 primerih (16,7%) pred vodenjem uporabili enega od načinov varanja. V kolikor izvezamo prehode, ki so se zgodili v teku, na mestu in neopredeljene, pa je bilo varanje uporabljeno v 26,7%. Centri so uporabljali vse oblike varanj. Najpogosteje (50%) so uporabili varanje meta.

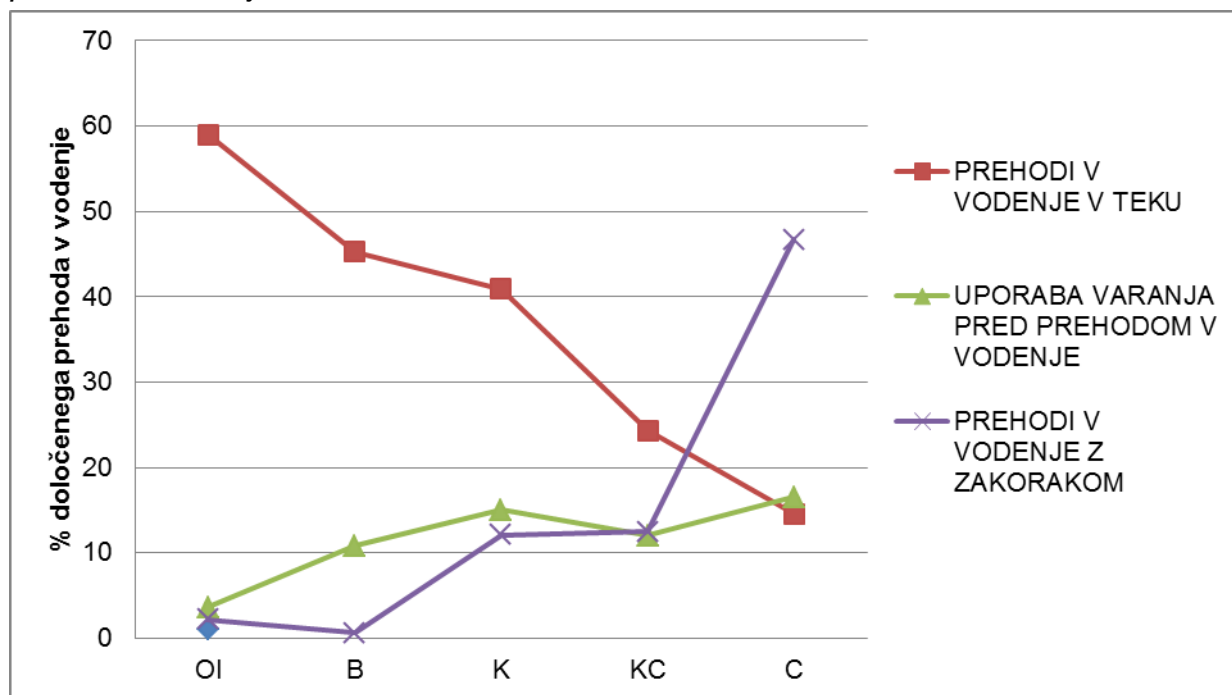
6.1.5 RAZLIKE V PREHODIH V VODENJE MED RAZLIČNIMI TIPI IGRALCEV

Različni tipi igralcev na tekmi igrajo skoraj enako število minut, vseeno pa zaradi različnih vlog in zadolžitev, v igri prihaja do razlik po količini in načinu vodenja. Kot je prikazano že na Slika 10, prehajajo v vodenje največ organizatorji igre 47%, sledijo jim branilci (B) 26%, krilni igralci (K) 12%, krilni centri (KC) 8%, centri (C) 7%. Različni tipi igralcev v vodenje prihajajo na različne načine. Organizatorji Igre so uporabili največ različnih prehodov v vodenje (25), sledijo jim krilni igralci (22), centri in branilci (21), najmanjši izbor različnih prehodov v vodenje so za nadaljevanje igre uporabili krilni centri (20).

Med prehodi v vodenje so igralci najpogosteje uporabljali prehod iz gibanja (v teku), 47% vseh prehodov. Različni tipi igralcev ga uporabljajo različno pogosto (Slika 16); organizatorji igre 59%, sledijo jim branilci (B) 45,3%, krilni igralci (K) 40,9%, krilni centri (KC) 24,38%, centri (C) 14,6%.

Slika 16

Prehodi v vodenje – razlike med različnimi tipi igralcev. Delež določene oblike prehoda v vodenje

S Slika 16 vidimo, da se delež prehodov iz gibanja (v teku) z višino igralnega mesta zmanjšuje, povečuje pa se delež prehodov v vodenje z zakorakom. Najpogosteje ga uporabljajo centri 46,7%, sledijo jim krilni centri 12,5%, krilni igralci 12,1%, organizatorji igre 2,2% in branilci, ki prehoda v vodenje z zakorakom praktično niso uporabljali 0,6%. Centri žogo velikokrat sprejmejo s hrbtom proti košu in je nadaljevanje igre z zakorakom logično nadaljevanje.

Igralci v želji po zagotovitvi prednosti pred nasprotnim obrambnim igralcem uporabljajo različne načine varanja (meta, prodora in podaje). Različni tipi igralcev varanje in obliko varanja, uporabljajo različno pogosto (Slika 16). Najpogosteje so varanje pred nadaljevanjem igre uporabili centri v 16,5% vseh svojih prehodov v vodenje, sledijo jim krilni igralci 15%, krilni centri 12%, branilci 10,8% in organizatorji igre, ki varanje uporabljajo pri 3,6% svojih prehodov v vodenje. Najpogostejši način varanja je varanje meta. Med različnimi tipi igralcev zaradi načina igre prihaja do razlik pri uporabi določenega tipa varanja. Organizatorji igre vsa varanja uporabljajo podobno pogosto, branilci najpogosteje, v 50% uporabijo varanje prodora. Krilni igralci, krilni centri in centri za uporabo varanja najpogosteje (več kot 50%) izberejo varanje meta. Glede na način zaustavljanja se varanje najpogosteje uporablja po enotaktnem zaustavljanju 65%.

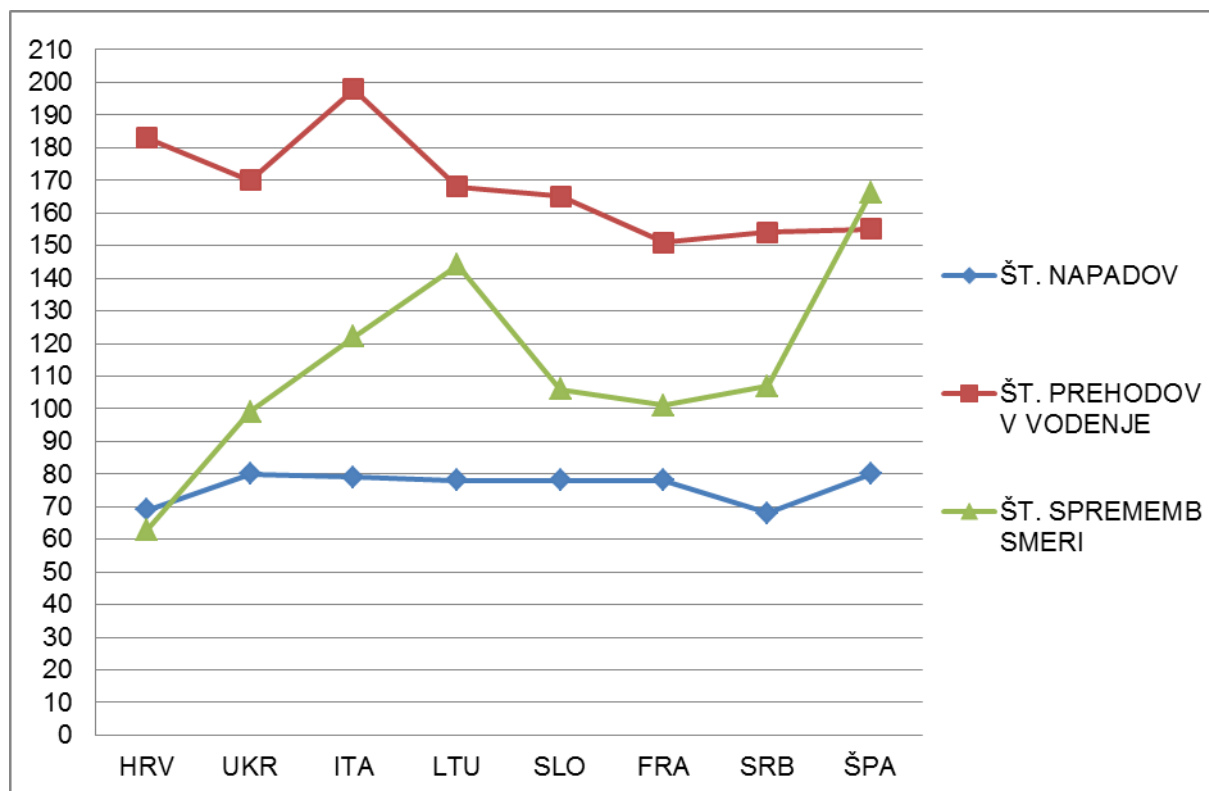
6.1.6 RAZLIKE V PREHODIH V VODENJE MED REPREZENTANCAMI

Reprezentance so imele različno število napadov, najmanj reprezentanca Srbije (68 napadov), največ Ukrajina in Španija (80 napadov). Na razliko v številu napadov vpliva število skokov v napadu, število ukradenih žog in hitrosti zaključevanja napadov. Med različnimi reprezentancami zaradi različnih igralcev in načina igre prihaja do razlik v količini prehodov v vodenje, kot je prikazano na sliki 17.

Slika 17

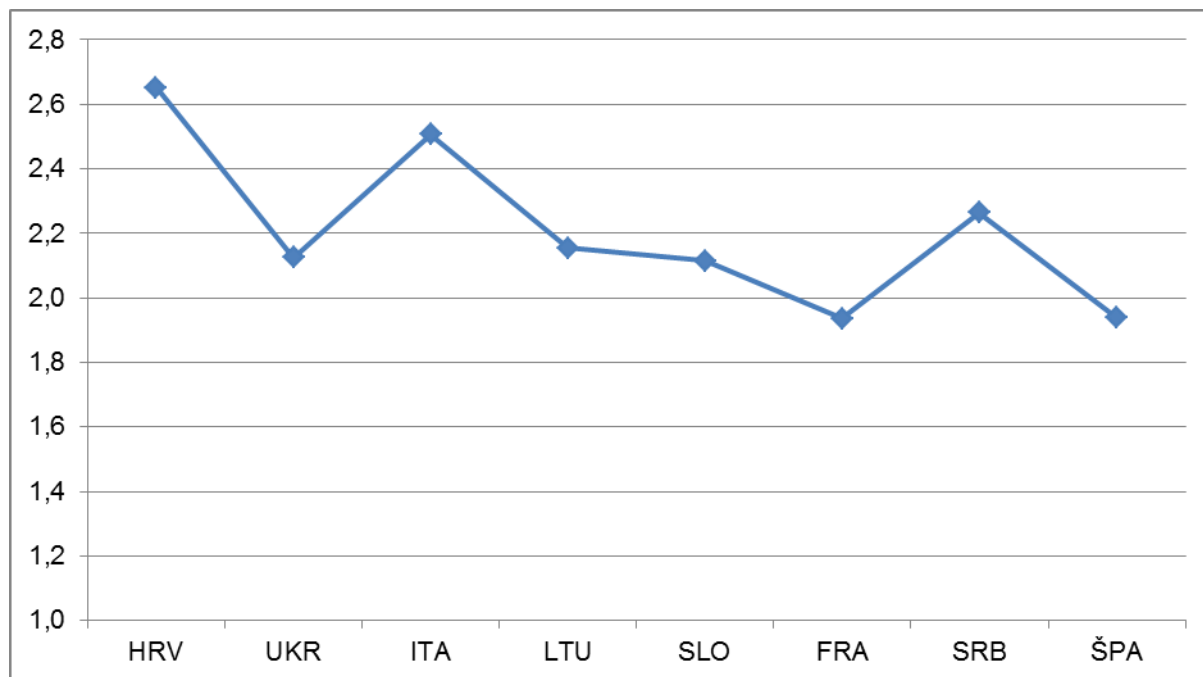
Razlike med reprezentancami - število napadov, prehodov v vodenje in sprememb smeri

S slike 17 vidimo, da so imele reprezentance podobno število napadov, v številu sprememb smeri pa prihaja do velikih razlik. Največ sprememb smeri so naredili španski igralci (166), sledijo jim igralci Litve (144), ostale reprezentance so si podobne, razen reprezentanca Hrvaške, ki od povprečja močno odstopa (63). Reprezentance so v enem napadu prešle različno pogosto, med njimi pa prihaja do razlik.

Slika 18

Število prehodov v vodenje v enem napadu – primerjava reprezentanc

Slika 18 prikazuje število prehodov v vodenje v enem napadu. Največ prehodov v vodenje na napad je naredila reprezentanca Hrvaške (2,7 pvv/napad) in reprezentanca Italije (2,5 pvv/napad), najmanj pa zmagovalci prvenstva Francozi (1,9 pvv/napad) in favoriti za zmago, ki so na koncu osvojili 3. Mesto, Španci (1,9 pvv/napad).

S primerjavo Slika 6, 7, 17 in 18 lahko sklepamo, da je igra hrvaške reprezentance najpočasnejša, saj v enem napadu v vodenje preidejo največkrat, imajo najmanj tranzicijskih napadov in najmanjši delež prehodov v vodenje iz teka. Najhitrejšo igro so igrali Francozi in Španci, ki so imeli med vsemi reprezentancami največ tranzicijskih napadov, največji delež prehodov v vodenje iz teka, v enem napadu pa v vodenje preidejo najmanjkrat. Slovenska reprezentanca, se nahaja v povprečju pri vseh kazalcih, ki vplivajo na hitrost igre.

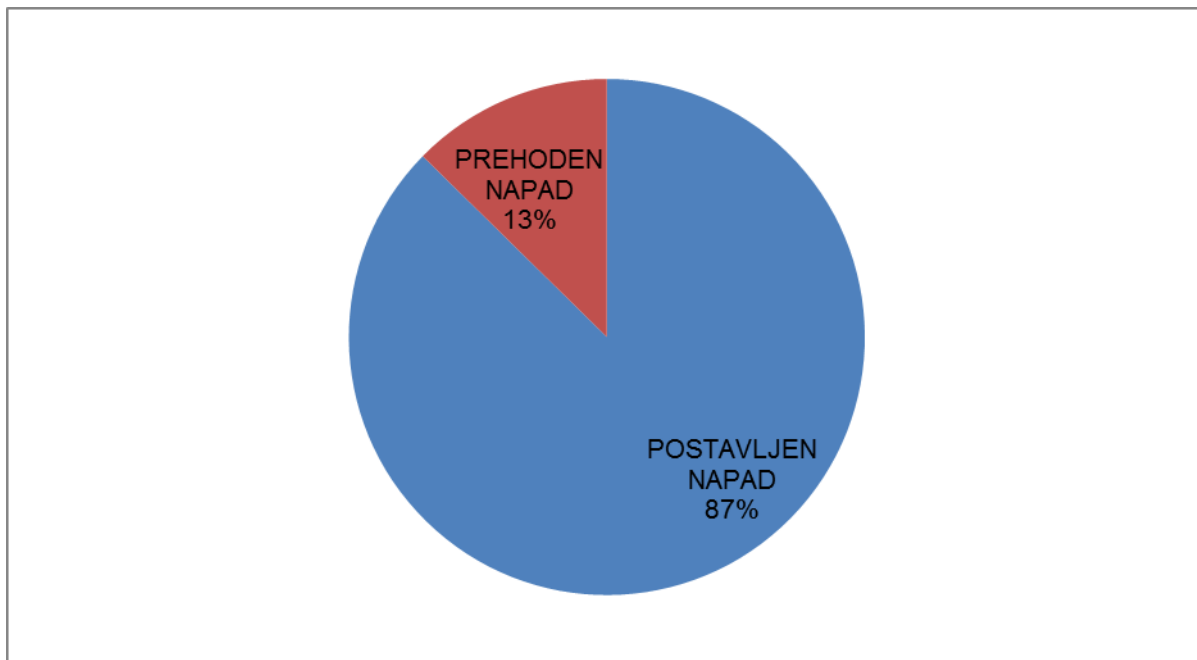
6.1.7 NAČINI PREHODOV V VODENJE V POSTAVLJENEM (POZICIJSKEM) IN PREHODNEM (TRANZICIJSKEM) NAPADU

V postavljenem napadu je delež najbolj pogostih prehodov enak kot je prikazano na Slika 1. Do večjega (5%) odstopanja v vrednostih prihaja le pri prihodih v vodenje iz gibanja (v teku), saj število teh prehodov v vodenje, v prehodnih napadih dviguje povprečje (slika 20)

Z uporabo statističnih podatkov s tekme smo ugotovili, da so igralci na štirih tekmah izvedli 616 napadov (povprečno 3,85 napadov v minuti) od tega je bilo 492 postavljenih in 124 prehodnih napadov. Z video analizo tekem smo ugotovili, da so igralci v štirih tekmah (160 minutah) naredili 1344 prehodov v vodenje, kar je 8,4 prehodov na minuto.

Slika 19

Delež prehodov v vodenje v določenem tipu napadov

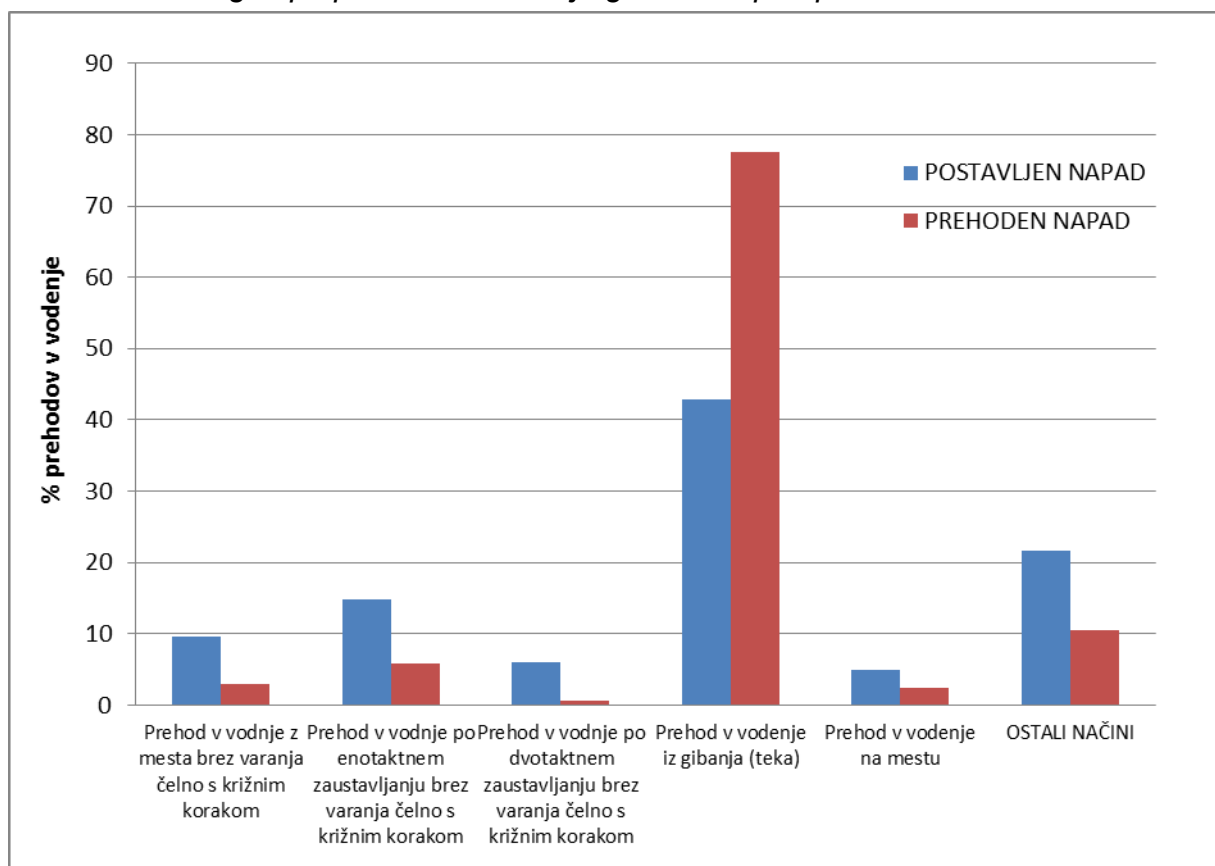

Večino prehodov v vodenje igralci naredijo proti postavljenemu napadu 1174 ali 87% (slika 19), kar je 2,38 prehodov v enem napadu. V prehodnih napadih so igralci naredili 170 prehodov ali 13%, kar je 1,37 prehodov v vodenje v enem napadu.

V postavljenih napadih, se v primerjavi z prehodnimi napadi, uporablja večja raznolikost prehodov v vodenje. V prehodnih napadih pa se zaradi hitrosti prenosa žoge skoraj v 80% pojavlja prehod v vodenje iz gibanja (v teku).

Slika 20

Delež določenega tipa prehoda v vodenje glede na tip napada.

S slike 20 vidimo, da najpogosteje uporablja prehod v vodenje iz gibanja, ostale oblike pa ne dosežejo vrednosti višje od 5%.

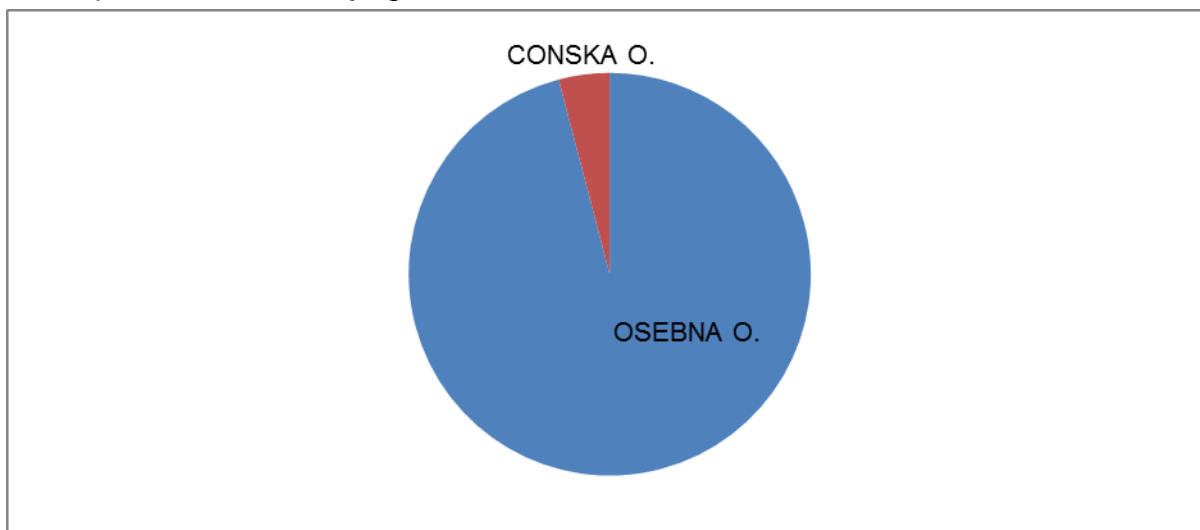
6.2 NAČINI PREHODOV V VODENJE V PROTI OSEBNI IN PROTI CONSKI OBRAMBI

Na štirih analiziranih tekmah je bilo 1344 prehodov v vodenje. Proti osebni obrambi smo zabeležili 1289 (96%) prehodov v vodenje, proti conski obrambi pa le 55 primerov (4%). Conska način branjenja se je uporabljal zelo malo. Večina vseh podatkov je s tekme med Španijo in Srbijo, ko so nekaj minut tekme consko branili Španci.

Število prehodov v vodenje se glede na vrsto obrambe ni spremenilo. Igralci so povprečno proti osebni obrambi v enem napadu uporabili prehod v vodenje 2,18 krat, proti conski obrambi so v vodenje prehajali 2,12 krat.

Slika 21

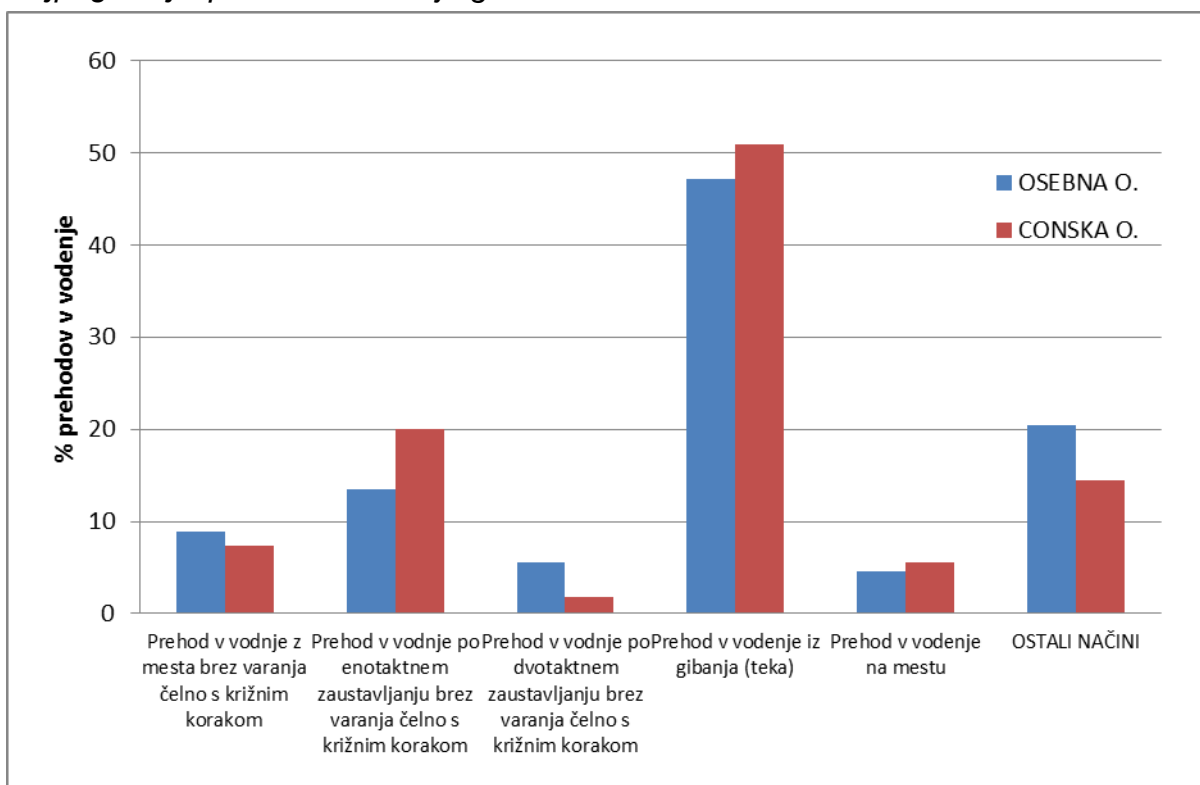
Delež prehodov v vodenje glede na vrsto obrambe

Zaradi majhnega števila zabeleženih prehodov v vodenje proti conski obrambi natančnejši zaključki niso možni.

Slika 22

Najpogostejši prehodi v vodenje glede na vrsto obrambe

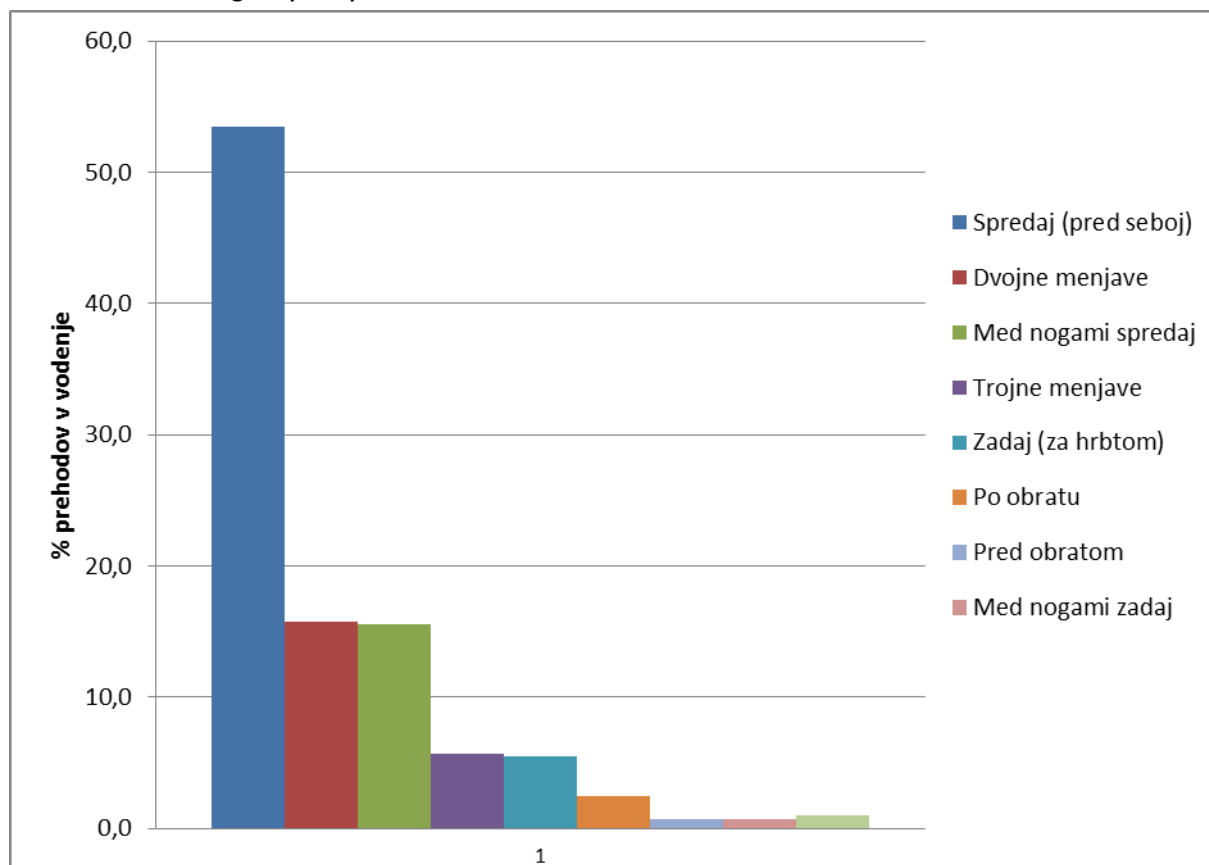
Opazno je, da se delež prehodov v vodenje iz gibanja glede na vrsto obrambe ne spremeni. (slika 22)

6.3 SPREMEMBE SMERI

Na štirih analiziranih tekmah smo zabeležili 878 sprememb smeri z menjavo rok (219 na tekmo), ki smo jih klasificirali v osem kategorij, prikazanih v sliki 23

Slika 23

Delež določenega tipa spremembe smeri

S slike 23 vidimo, da so igralci najpogosteje uporabljali menjavo spredaj (pred telesom) 470 primerov (53,5%), sledijo ji dvojne menjave 139 primerov (15,8%), menjave med nogami spredaj 137 primerov (15,6%), trojne menjave 50 primerov (5,7%), menjave zadaj (za hrbtom) 48 primerov (5,5%), menjave po obratu 22 primerov (2,5%), menjave pred obratom 6 primerov (0,7%) in menjave med nogami zadaj 6 primerov (0,7%).

Med dvojne menjave smo uvrstili menjave, ko igralec dvakrat zamenja roko brez vmesnega vodenja. V tej kombinaciji, so v večini primerov uporabljali menjavo pred seboj, redkeje pa v kombinacijah: 1x med nogami spredaj in 1x spredaj pred sabo ali dvakrat med nogami spredaj. Druge kombinacije se pojavijo izjemoma npr. 1x med nogami spredaj in 1x med nogami zadaj ali 1x zadaj za hrbtom in 1x spredaj (pred seboj). Med trojne menjave smo uvrstili menjave, ko igralec trikrat zamenja roko brez vmesnega vodenja. V tej kombinaciji v večini primerov igralci uporabijo trikrat menjavo pred seboj, druge kombinacije se pojavijo izjemoma, npr. 1x med nogami

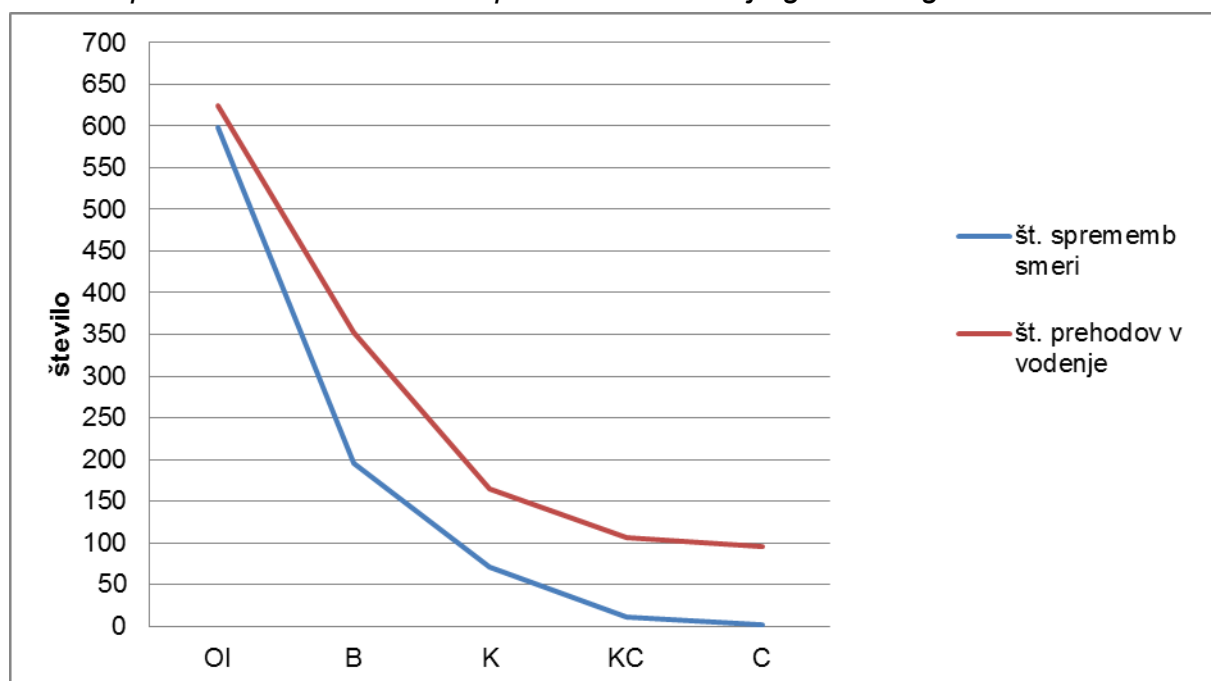
spredaj in 2x spredaj (pred seboj) ali 1x zadaj za hrbtom in 2x spredaj (pred seboj) ali 3x med nogami spredaj.

6.3.1 SPREMEMBE SMERI GLEDE NA IGRALNO MESTO

Največkrat spremembo smeri vodenja oz. menjavo rok naredijo organizatorji igre, ki imajo žogo v svojih rokah največ in veljajo za najbolj spretne, sledijo jim branilci in krilni igralci, medtem ko krilni centri in centri, sprememb smeri praktično ne uporabljajo (Slika 24).

Slika 24

Število sprememb smeri in število prehodov v vodenje glede na igralno mesto.

Legenda: organizator igre (OI), branilec (B), krilo (K), krilni center (KC), center (C).

S slike 24 vidimo, da organizatorji vodijo in spreminjajo smer največ, skoraj v enakem številu kot prehajajo v vodenje. Vrednosti se glede na igralno mesto zmanjšujejo. Krilni centri in centri vodijo, prehajajo v vodenje najmanj, sprememb smeri pa praktično ne uporabljajo. Krilni centri so v vodenje prešli 107 krat, spremembo smeri pa so uporabili samo 11 krat. Centri so v vodenje prešli 96 krat, spremembo smeri pa uporabili še v manjšem deležu - samo enkrat.

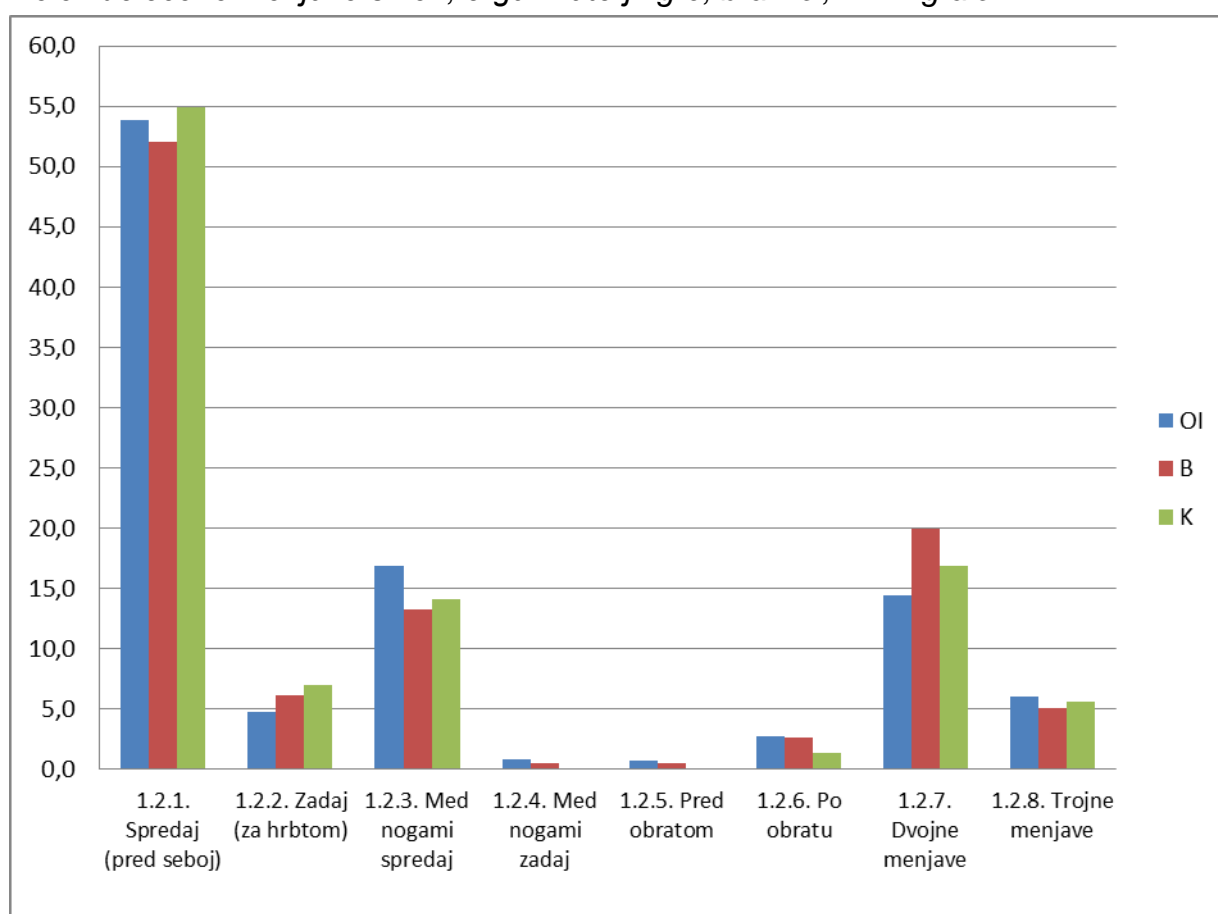
6.3.1.1 ORGANIZATORJI IGRE, BRANILCI, KRILNI IGRALCI

Organizatorji igre so na tekmah pričakovano spreminjali smer oz. menjali roko vodenja največkrat. Zabeležili smo 599 primerov. Med vsemi je največji del menjav opravljenih spredaj (pred seboj) 322 primerov (53,8%), sledijo jim dvojne menjave, menjave med nogami spredaj, trojne menjave, menjave zadaj (za hrbtom), menjave po obratu, menjave pred obratom in menjave med nogami zadaj.

Branilci in krilni igralci vodijo manj, vendar pa je uporaba različnih sprememb smeri po deležu podobna organizatorjem igre, kar je razvidno iz slike 25.

Slika 25

Delež določene menjave smeri; organizatorji igre, branilci, krilni igralci

Legenda: organizator igre (OI), branilec (B), krilo (K)

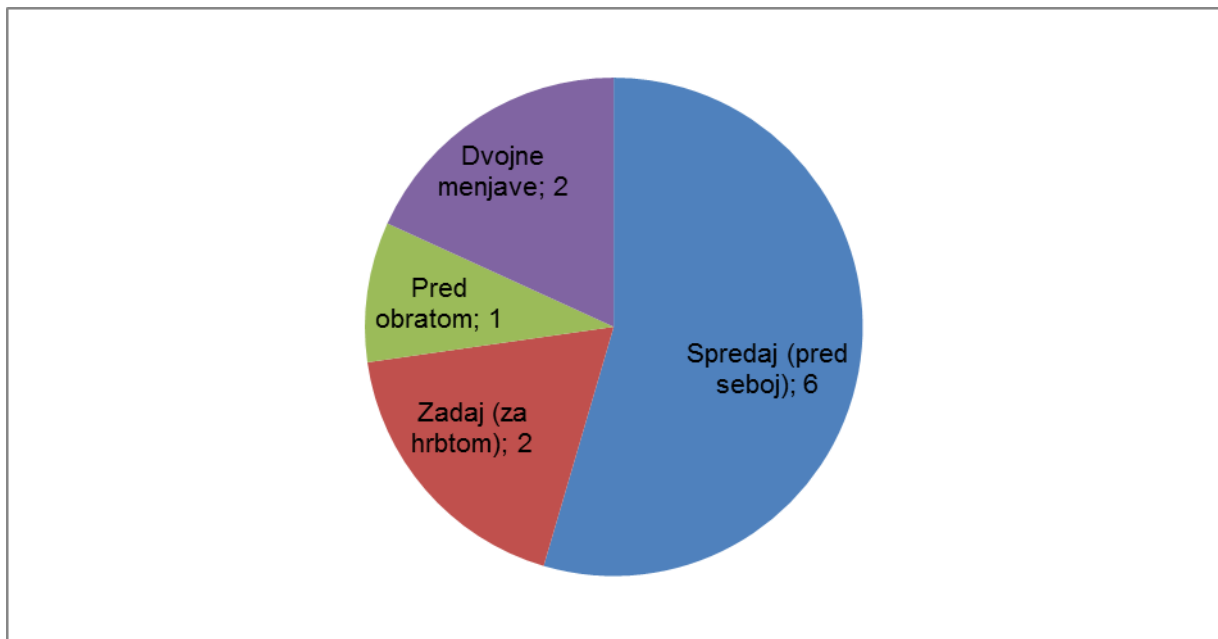

6.3.1.2 KRILNI CENTRI IN CENTRI

Krilni centri in centri skupaj naredijo 15% vseh prehodov v vodenje. Zaradi svoje višine ne veljajo za najspretnейše igralce na igrišču, spremembe smeri pa zaradi mesta kjer delujejo (pod košem in v gneči) redko uporabijo. Zabeležili smo 11 primerov sprememb smeri krilnih centrov in eno spremembo smeri (menjavo pred telesom) centrov od skupno 878 zabeleženih, kar znaša 1,4%. Med vodenjem žoge krilni centri praviloma izberejo menjavo spredaj pred seboj (slika 26).

Slika 26

Število sprememb smeri krilnih centrov na štirih četrtfinalnih tekmah.

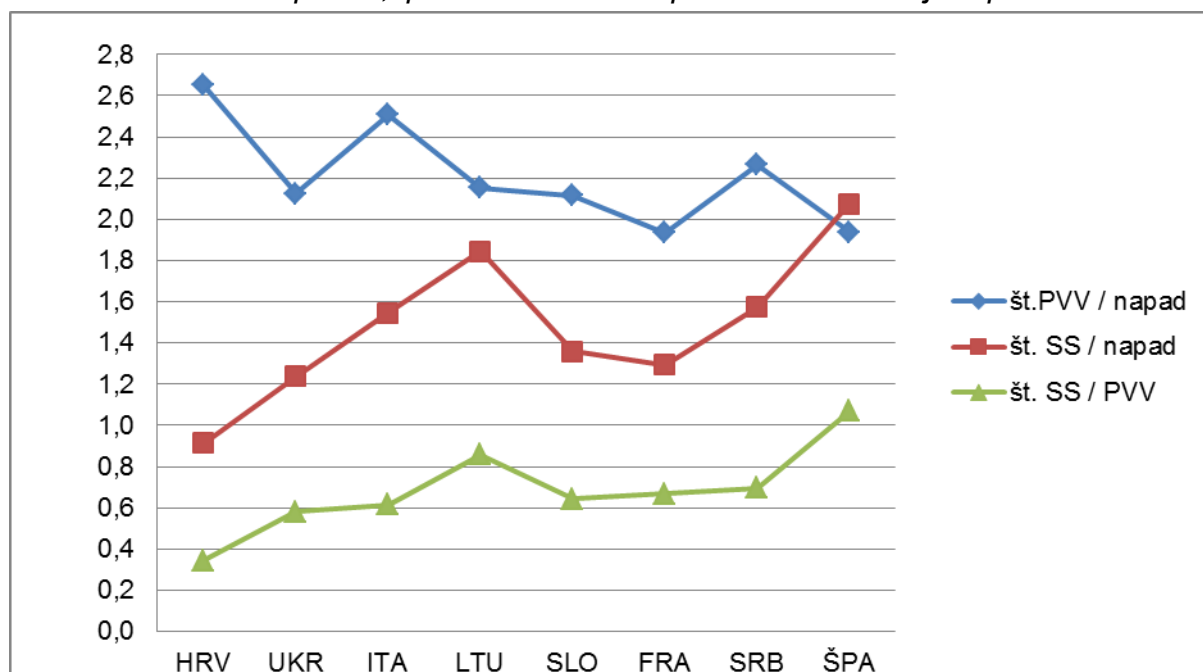

6.3.2 SPREMEMBE SMERI - REPREZENTANCE

Različne reprezentance spremembe smeri z menjavo rok uporabljajo različno pogosto (slika 17). S primerjavo podatkov o številu sprememb smeri in številu prehodov v vodenje, lahko sklepamo, da so španski in litvanski igralci najspretnjejši, najmanj spretni pa igralci Ukrajine in Hrvaške, ki so po uporabi vodenja, spremembo smeri (menjavo roke vodenja) uporabili zelo redko. Število sprememb smeri tako ni odvisno od števila prehodov v vodenje in števila napadov.

Slika 27

Povezava števila napadov, sprememb smeri in prehodov v vodenje reprezentanc

Legenda: število prehodov v vodenje v enem napadu (št. PVV/napad), število sprememb smeri v enem napadu (št. SS/napad), število sprememb smeri na en prehod v vodenje (št. SS/PVV).

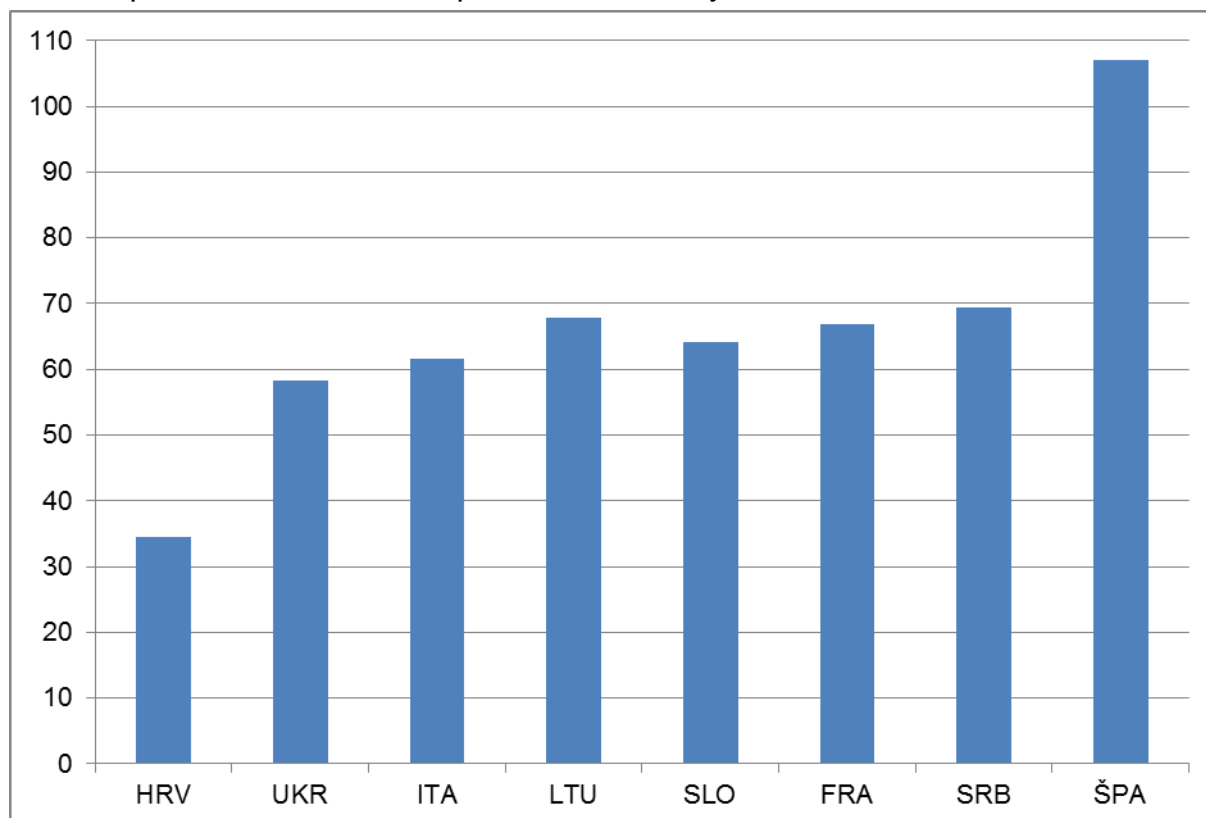
S slike 27 vidimo, da je največ prehodov v vodenje naredila reprezentanca Italije, največ sprememb smeri pa reprezentanca Španije. Igra reprezentance Španije je od drugih različna, saj imajo vsi košarkarji izredno dobro tehnično znanje in svojo sposobnost preigravanja in vodenja spretno izkoriščajo in si z njim ustvarijo odločilno prednost v napadu. Ostale (vse razen Hrvaške) reprezentance v primerjavi s Španijo preigravajo manj in so si v svoji igri in količini sprememb smeri podobne. V napadih teh reprezentanc je sprememb smeri (vodenja in preigravanja) manj, prednost za dosežene točke pa si poizkušajo v napadu ustvariti z dobrim odkrivanjem in podajami, manj pa s preigravanjem in igro »1:1«. Najmanj sprememb smeri je naredila reprezentanca Hrvaške, ki je v 69 napadih prešla v vodenje 183 krat (druga po številu prehodov v vodenje), spremembe smeri pa je med vodenjem uporabila

najredkeje. (0,3 spremembe smeri na en prehod v vodenje in 0,9 sprememb smeri v enem napadu).

Za lažjo predstavo smo število prehodov v vodenje delili s številom sprememb smeri, rezultat pa pomnožili z vrednostjo sto in dobili število sprememb smeri na sto prehodov v vodenje – slika 28.

Slika 28

Število sprememb smeri na sto prehodov v vodenje

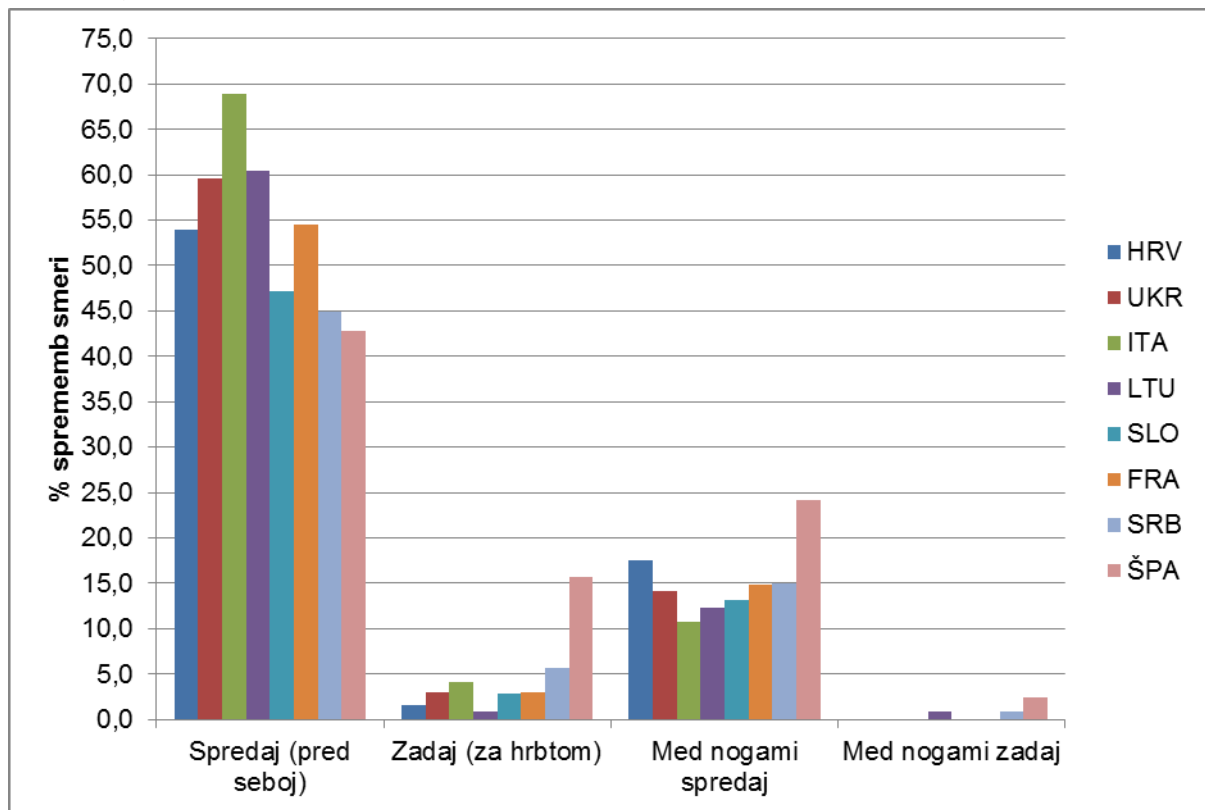

S slike 28 je razvidno, da je Hrvaška dosegla najnižjo vrednost 34, Španija pa najvišjo 107, kar pomeni, da je Španija edina reprezentanca, ki je naredila več sprememb smeri kot prehodov v vodenje. Ostale reprezentance so si podobne in so dosegle rezultat med 58 in 69.

Med reprezentancami pri uporabi različnih sprememb smeri prihaja do velikih razlik (slika 29 in slika 30).

Slika 29

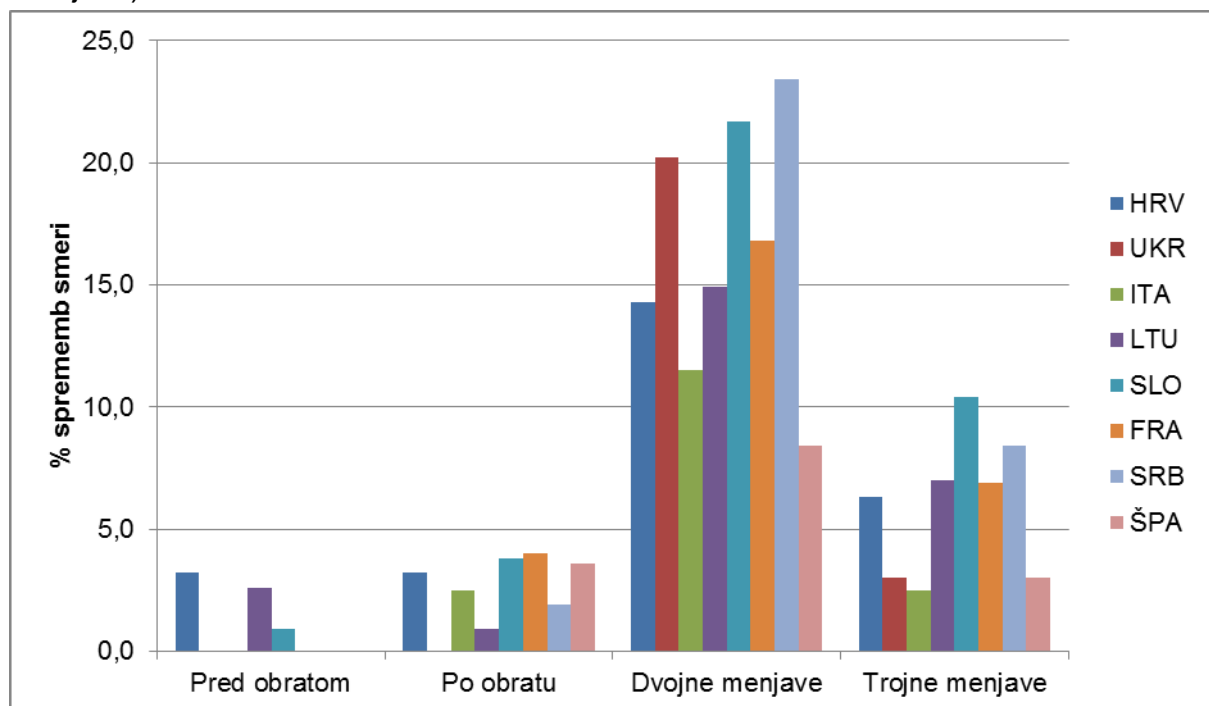
Delež določene spremembe smeri glede na reprezentanco (menjave spredaj, zadaj, med nogami)

Menjave spredaj (pred seboj) so najpogosteje uporabljali italijanski igralci (69%), naj redkeje pa Španci (43%). Španski igralci v svoji igri, v primerjavi z ostalimi, uporabljajo veliko več menjavah zadaj (za hrbtom), med nogami spredaj in zadaj (slika 29), kar potrjuje zelo dobro tehnično znanje vseh igralcev Španije in način igre z več preigravanja in ustvarjanje premoči v igri z igro »1:1«.

Slika 30

Delež sprememb smeri glede na reprezentanco (pred in po obratu, dvojne in trojne menjave)

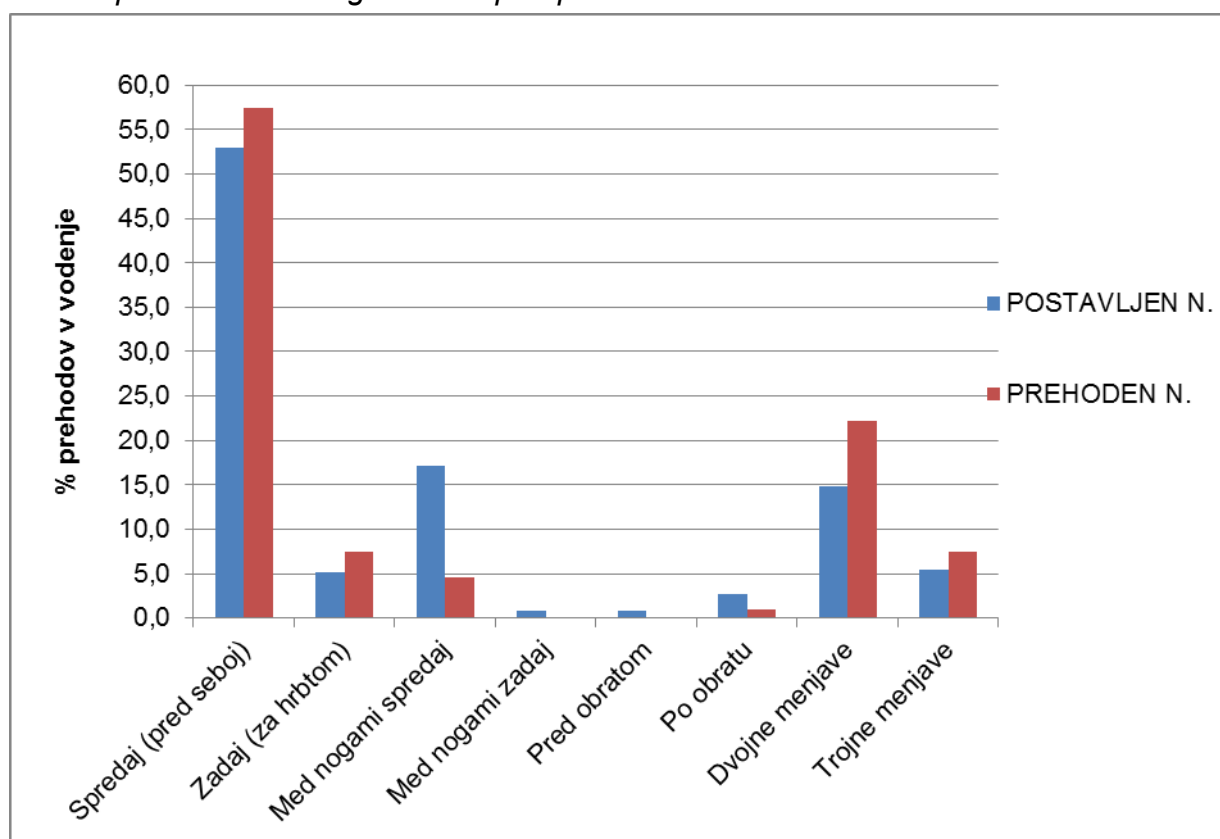
Spremembe smeri z menjavo rok z obratom se pojavljajo redko, v povprečju 4 primeri na tekmo. Nikoli pa te oblike spremembe smeri ni uporabila ukrajinska reprezentanca. Dvojne in trojne menjave so reprezentance uporabljale podobno pogosto. Najredkeje po deležu vseh svojih menjav reprezentanca Italije in zanimivo tudi Španije.

6.3.3 SPREMEMBE SMERI V POSTAVLJENEM (POZICIJSKEM) IN PREHODNEM (TRANZICIJSKEM) NAPADU

Razmerje v številu sprememb smeri je v obeh tipih napada enako razmerju prehodov v vodenje – slika 19. Igralci v prehodnih napadih uporabljajo spremembe smeri, ki jih lahko izvedejo v največji hitrosti (sprintu). Največkrat menjavo naredijo pred telesom spredaj (57,4%), sledijo jim dvojne (22,2%) in trojne menjave (7,4%), ki so v veliki večini prav tako narejene pred telesom ali v kombinaciji za hrbtom in pred telesom. Dvojne in trojne menjave se v prehodnih napadih najpogosteje uporabljajo za hitrejši prehod na nasprotnikovo polovico. Pogoste so tudi menjave zadaj za hrbtom (7,4%). Menjave med nogami in menjave z obratom se v prehodnih napadih skoraj ne uporabljajo. (Slika 31).

Slika 31

Delež sprememb smeri glede na tip napada

S slike 31 vidimo, da se postavljenih napadih pojavijo vse klasificirane spremembe smeri, ki pa se pojavljajo različno pogosto. Igralci najpogosteje uporabljajo tehnično najlažjo obliko – sprememba smeri spredaj (pred seboj), ki se pojavi v več kot polovici primerov.

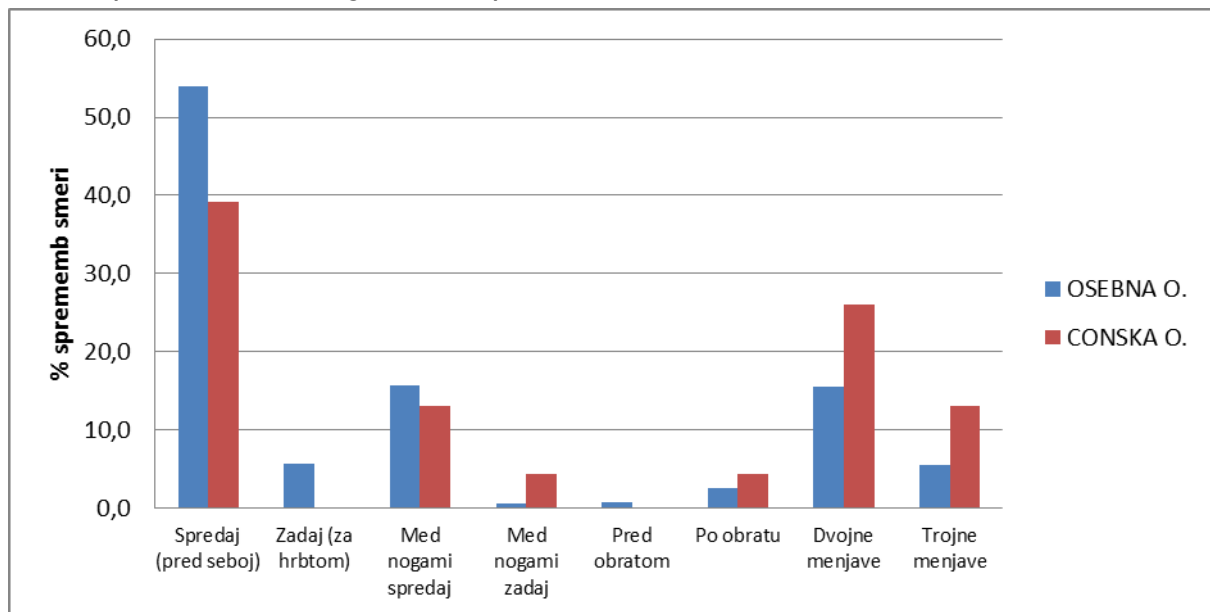
V postavljenih napadih pogosteje uporabljajo menjavo med nogami in z obratom, redkeje pa dvojne in trojne menjave (Slika 31), ki jih v postavljenih napadih uporabljajo za zadrževanje žoge in organizacijo napada.

6.3.4 SPREMEMBE SMERI PROTI OSEBNI IN PROTI CONSKI OBRAMBI

Na tekmah smo zabeležili 878 sprememb smeri z menjavo rok. Od tega 855 proti osebni obrambi in 23 proti conski obrambi. Glede na vrsto obrambe pri prehodih v vodenje prihaja do vidnejših razlik (slika 32), vendar zaradi majhnega števila sprememb smeri proti igri s consko obrambo, nismo pridobili dovolj podatkov za natančnejše analize.

Slika 32

Delež sprememb smeri glede na tip obrambe

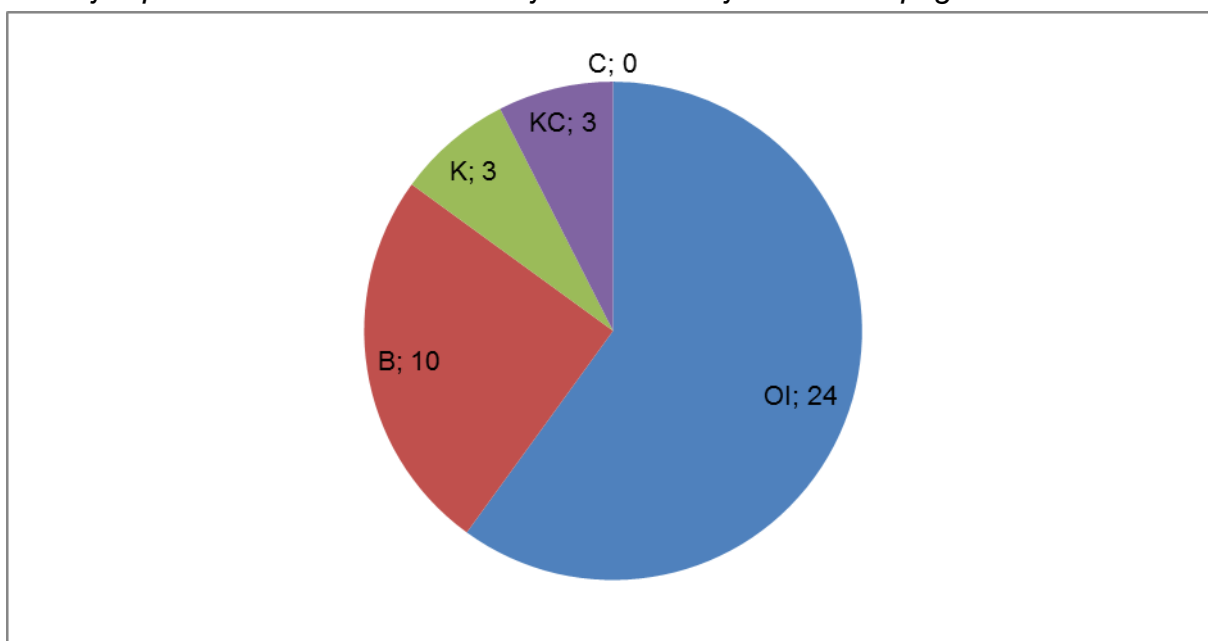
S slike 32 vidimo, da so igralci proti osebni obrambi večkrat uporabili menjavo spredaj pred telesom, manjkrat pa dvojne in trojne menjave, ki smo jih večkrat videli proti conski obrambi.

6.3.5 VARANJE SPREMEMB SMERI MED VODENJEM BREZ MENJAVE ROKE

Varanje sprememb smeri med vodenjem brez menjave roke z vzdolžnim korakom smo na osmih tekmah zabeležili 40 krat. Organizatorji igre so ga izvedli v 21 primerih, sledijo jim branilci (10), krila (3) in krilni centri (3) (Slika 33). To vrsto varanja so igralci uporabljali v postavljenih in tranzicijskih napadih, praktično nikoli pa proti conski obrambi. Varanje spremembe smeri med vodenjem z križnim korakom brez menjave roke se na tekmah ni pojavilo.

Slika 33

Varanje sprememb smeri med vodenjem brez menjave roke - tip igralca

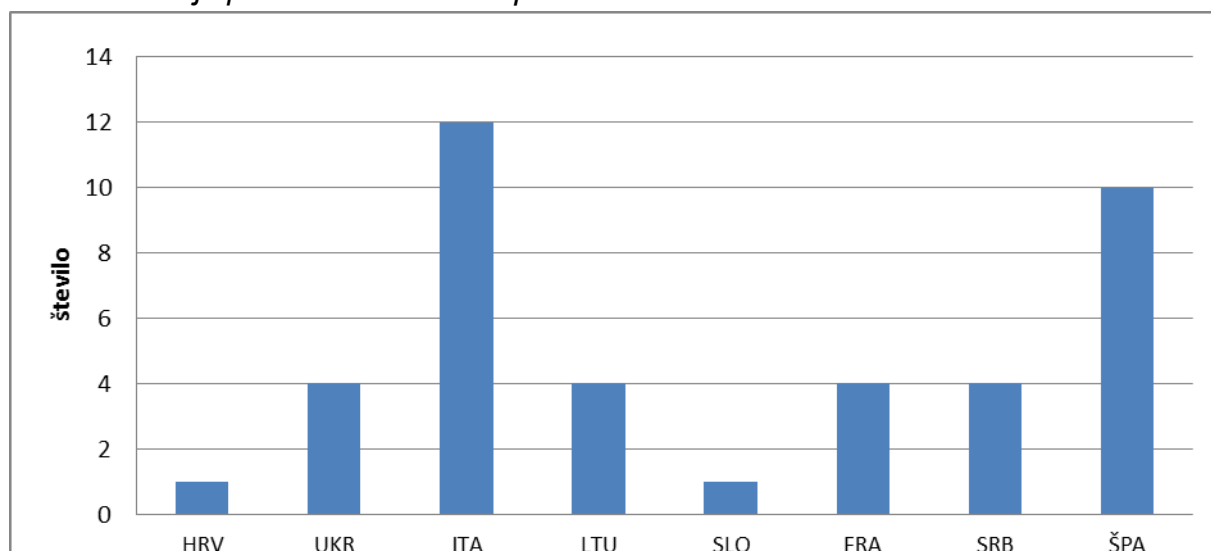
Legenda: organizator igre (OI), branilec (B), krilo (K), krilni center (KC), center (C).

Varanje sprememb smeri z vzdolžnim korakom brez menjave roke je največ uporabljala Italijanska reprezentanca (12), najmanj pa Slovenska in Hrvaška (1). (slike 34).

Slika 34

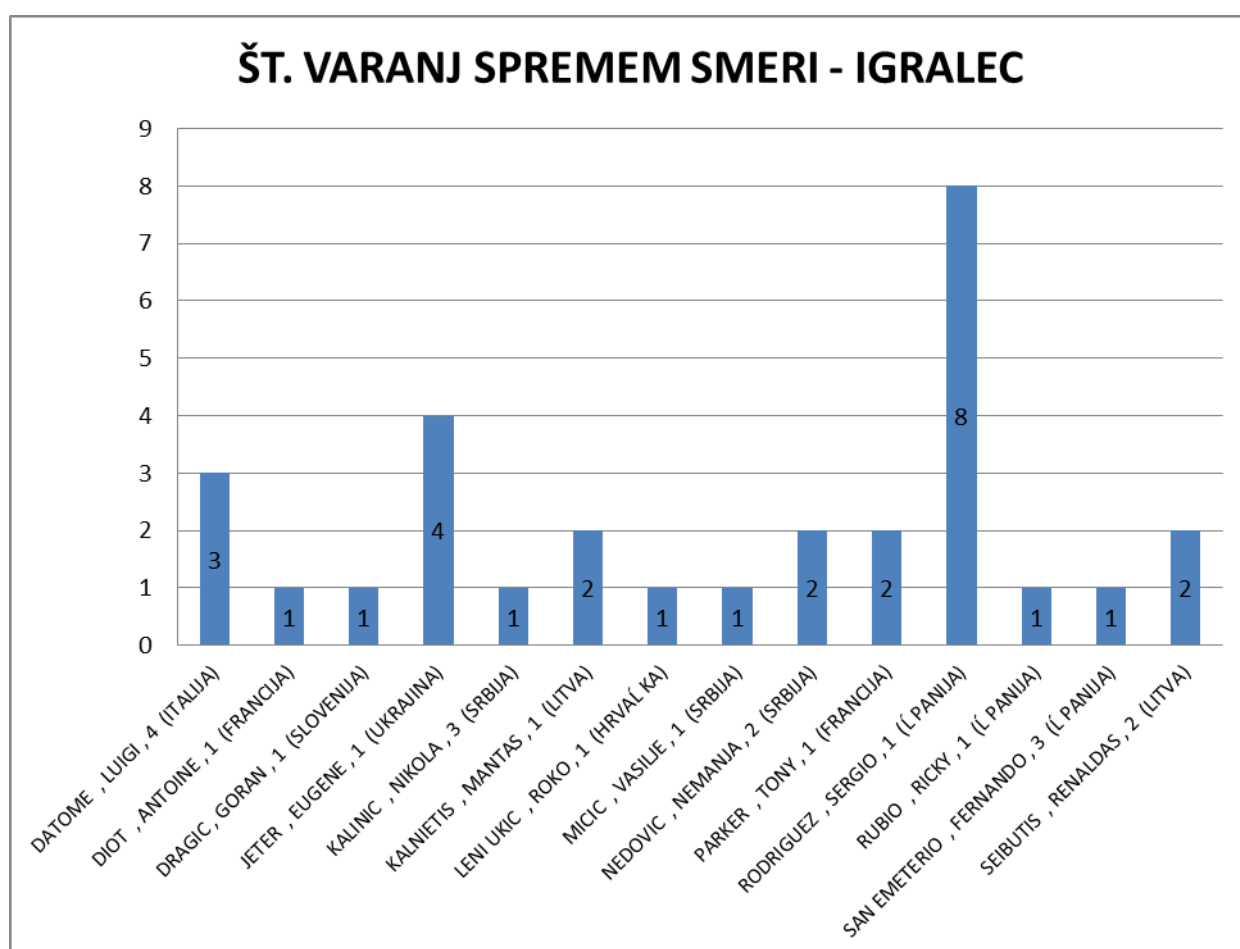
Število varanj sprememb smeri – reprezentance

Varanj sprememb smeri je na tekmi največkrat izvedel organizator igre Španske reprezentance Sergio Rodriguez (slika 35).

Slika 35

Igralci, ki so na tekmi uporabili varanje spremembe smeri in število varanj

7 SKLEP

V Sloveniji in svetu je izjemno malo raziskav, ki bi se lotile analiziranja načina vodenja, prehodov v vodenje ali sprememb smeri med vodenjem. Diplomaska naloga tako izhaja iz želje po podrobni analizi strukture prehodov v vodenje in sprememb smeri pri najkakovostnejših evropskih igralcih oz. reprezentancah in želje ugotoviti razlike med uporabo elementov med različnimi tipi igralcev.

Z video analizo in s pomočjo programa VnosDogodkov 0.1.1, smo analizirali štiri četrtfinalne tekme na Evropskem prvenstvu v košarki, ki je bilo leta 2013 v Sloveniji. Analizirali smo v tistem trenutku osem najboljših košarkarskih ekip v Evropi, med katerimi prevladujejo igralci EuroLeague in NBA.

Pridobili smo podatke o 2262 dogodkih, s klasifikacijo le teh in poznejšo statistično obdelavo pa prišli do pomembnih rezultatov, ki so potrdili nekatere rezultate dosedanjih raziskav in so predstavljeni v poglavju »Rezultati«.

Pomembnejše ugotovitve diplomske naloge so naslednje: igralci so na štirih tekmah naredili 1344 prehodov v vodenje in 878 sprememb smeri. Kot je že ugotovil M. Andrić (2010) je najpogostejši način, prehod v vodenje iz gibanja (teka), ki se pojavi v 47% primerov. V kolikor iz analize izločimo prehode v vodenje iz gibanja, nedefinirane prehode in prehode v vodenje na mestu, igralci za nadaljevanje najpogosteje uporabijo prehod v vodenje s križnim korakom, ki se pojavi v 69%.

Različni tipi igralcev se po količini vodenja in uporabi različnih prehodov v vodenje razlikujejo. Vodijo največ organizatorji igre, ki naredijo 47% vseh prehodov v vodenje in v vodenje v 59% prehajajo iz gibanja. Ugotovili smo, da količina vodenja in prehodov v vodenje z višino igralca pada. Centri v primerjavi z nižjimi igralci žogo pogosto sprejmejo s hrptom proti košu. Prehodi v vodenje hrptom z zakorakom ali z obratom predstavljajo največji delež njihovih prehodov, in sicer 31%.

Reprezentance v povprečju na tekmo preidejo v vodenje 168 krat, med njimi pa prihaja do razlik. Med reprezentancami je največkrat prešla v vodenje reprezentanca Italija (198), ki je dosegla osmo mesto (zadnje med analiziranimi), najmanj pa zmagovalka prvenstva Francija (151). Med reprezentancami je največja razlika v deležu, ki ga predstavlja prehod v vodenje iz gibanja, ki pomembno vpliva na hitrost igre. Največji delež prehodov iz gibanja, več kot 60%, sta imeli reprezentanci Španije in Francije, ki sta imeli skoraj 30 prehodnih napadov na tekmo.

Za lažjo primerjavo z rezultati raziskave M. Andrića (2010), ki ne upošteva prehodov v vodenje iz (gibanja), nedefiniranih prehodov in prehodov v vodenje na mestu, smo za to primerjavo tudi sami izločili te parametre in prišli do zaključka: reprezentance v

povprečju prehajajo v vodenje 77 krat na tekmo, M. Andrić (2009) pa je prišel do vrednosti 81. Največkrat so prešli v vodenje Italijani (100), najmanjkrat pa Francozi (52). Do velike razlike med Francozi in Italijani prihaja, ker smo izločili prehod iz gibanja (v teku), ki ga je francoska reprezentanca uporabila v 60% svojih prehodov v vodenje.

V postavljenih napadih se v primerjavi z prehodnimi uporablja večja raznolikost prehodov v vodenje, saj se v prehodnih napadih zaradi hitrosti prenosa žoge, skoraj v 80% pojavlja prehod v vodenje iz gibanja (v teku). Kot je ugotovil že M. Andrić (2010), je najpogostejša sprememba smeri menjava spredaj pred telesom, ki je najlažja, saj je žoga v vidnem polju, prav tako jo je mogoče izvesti zelo hitro. Uporabljajo jo vsi igralci.

Največ spremembe smeri v vodenju naredijo organizatorji igre, sledijo jim branilci in krilni igralci. Med njimi ni večjih razlik v deležu različnih sprememb smeri. Največji del menjav je opravljenih spredaj (pred seboj) 322 primerov (54%), sledijo jim dvojne menjave (16%), menjave med nogami spredaj (15%), trojne menjave (6%), menjave zadaj za hrbtom (5%), menjave po obratu (3%), menjave pred obratom (1%) in menjave med nogami zadaj (1%). Krilni centri in centri zaradi svoje višine ne veljajo za najspretnейše igralce na igrišču. Spremembe smeri pa zaradi položaja, kjer večinoma delujejo (pod košem in v gneči), redko uporabljajo. Krilni centri in centri so naredili skupaj samo 1,4% vseh sprememb smeri.

Različne reprezentance spremembe smeri z menjavo rok uporabljajo različno pogosto. Kljub temu, da je število menjav smeri odvisno tudi od števila prehodov v vodenje, pa ne drži, da reprezentanca, ki prehaja v vodenje največ, naredi največ sprememb smeri. Največ prehodov v vodenje je naredila reprezentanca Italije, največ sprememb smeri pa reprezentanca Španije. S številom sprememb smeri na sto prehodov v vodenje smo ugotovili, da je reprezentanca Hrvaške dosegla najnižjo vrednost (34), Španija pa najvišjo (107). Španija je edina reprezentanca, ki je naredila več sprememb smeri kot prehodov v vodenje. Ostale reprezentance so si podobne in so dosegle rezultat med 58 in 69.

Ekipe so povprečno na tekmo izvedle 110 sprememb smeri, zelo podoben rezultat 115 sprememb je v raziskavi dobil tudi Andrić (2010). Reprezentanca Španije je tako na Evropskem prvenstvu na Poljskem 2009 (123 sprememb smeri), kot na prvenstvu 2013 (166 sprememb smeri), naredila največ sprememb smeri.

Igralci v prehodnih napadih uporabljajo spremembe smeri, ki jih lahko izvedejo v največji hitrosti. Največkrat menjavo naredijo pred telesom spredaj (57,4%), sledijo jim dvojne (22,2%) in trojne menjave (7,4%), ki so v veliki večini prav tako narejene pred telesom ali v kombinaciji za hrbtom in pred telesom. Dvojne in trojne menjave se v prehodnih napadih najpogosteje uporabljajo za hitrejši prehod na nasprotnikovo

polovico. Pogoste so tudi menjave zadaj za hrbtom (7,4%). Menjave med nogami in menjave z obratom se v prehodnih napadih skoraj ne uporabljajo. V postavljenih napadih smo zabeležili vse klasificirane spremembe smeri. Igralci najpogosteje uporabljajo spremembo smeri spredaj (pred seboj), ki se pojavi v več kot polovici primerov. V primerjavi z prehodnim napadom igralci pogosteje uporabljajo spremembo smeri med nogami in z obratom, redkeje pa dvojne in trojne menjave, ki jih v postavljenih napadih uporabljajo za zadrževanje žoge in organizacijo napada. Izvedba le teh pa je v večini primerov na sredini igrišča, kjer direktno ne ogrožajo koša.

Zavedamo se, da je kljub večkratnemu pregledu posnetkov, lahko med analizo prišlo do posameznega napačnega vnosa, ki pa glede na velikost vzorca in količino pridobljenih podatkov ni mogel vidno vplivati na rezultat raziskave. Z analiziranjem pridobljenih podatkov smo potrdili predvidevanje, da na dosežek in končno uvrstitev na prvenstvu ne vplivajo samo prehodi v vodenje in spremembe smeri. Iz analize tekem in dobljenih rezultatov lahko vidimo, da so si reprezentance med seboj različne v načinu in hitrosti igre. Španija in Francija sta prikazali najhitrejšo igro in morda sta tudi zaradi tega bili med najuspešnejšimi reprezentancami. Drugačen način igre sta imeli Hrvaška (4. mesto) in Litva (2. mesto), ki sta se v opazovanih parametrih uvrščali v »slabšo« polovico opazovanih.

Slovenska reprezentanca na domačem terenu kljub veliki želji in podpori navijačev ni osvojila medalje. Dosežen pa je bil željni cilj – uvrstitev na Svetovno prvenstvo v Španiji 2014. Z analizo pridobljenih podatkov smo ugotovili, da se v nobeni od analiziranih komponent nismo uvrstili v vrh, ampak nekje v povprečje. Vendar pa slovenska reprezentanca na izbrani tekmi ni uspela razviti svoje značilne igre, ki temelji na veliko hitrih tranzicijskih napadih in uspešnih metih za tri točke, zato bi analiza kakšne druge tekme morda pokazala drugačno strukturo izbranih elementov vodenja.

Kot igralec in trener mlajših selekcij vem, da so prehodi v vodenje in spremembe smeri eden ključnih elementov pri vzgoji igralcev. Prehodi v vodenje in menjave rok so kot tehnični element bistven sestavni del košarkarske igre in zelo pomembni za uspešnost igralca v njegovi karieri, predvsem v članski kategoriji in vrhunski košarki, kjer se posamezniki odločajo v stotinkah sekunde. Gre za odločilno prednost, ki si jo igralec z zgornjima elementoma lahko ustvari in odloča o razpletu in rezultatu srečanja, kar pa uspe narediti le najboljšim.

Rezultati raziskave so namenjeni vsem učiteljem in trenerjem, ki se pri delu z mladimi pa tudi starejšimi igralci srečujejo z vodenjem in spremembami smeri in uporabo le tega v tehnično - taktičnem smislu. Upam, da bodo ugotovitve raziskave prispevale k razvoju teorije, predvsem pa praktičnih usmeritev v treningu tega pomembnega tehničnega elementa košarke.

8 VIRI

- *Andrić, M. (2010), Analysis of Frequency and Efficiency of Using Dribble in the European Basketball Championship in Poland in 2009. Faculty of Sport and Physical Education, University of Belgrade.*
- *Dežman, B. (2004). Košarka za mlade igralce in igralke. Ljubljana: Fakulteta za šport, Inštitut za šport.*
- *Erčulj, F. (1999). Osnove in kombinirane obrambe ter napadi proti njim. Ljubljana: Fakulteta za šport, Inštitut za šport.*
- *Globovnik, U. (2012). Analiza igre Slovenske košarkarske reprezentance proti črnoski obrambi na evropskem prvenstvu v Litvi 2011. Diplomsko delo, Maribor: Univerza v Mariboru, Pedagoška Fakulteta*
- *Kolar, R. (2010). Uradna košarkarska pravila 2010, kot jih je sprejel izvršni odbor FIBA 17.4.2010 v San Juanu, Portoriko. Ljubljana: Košarkarska zveza Slovenije.*
- *Man-to-man defense (2013), Wikipedija. Pridobljeno 1.8.2014 iz http://en.wikipedia.org/wiki/Man-to-man_defense*
- *Zone defense (2013), Wikipedija. Pridobljeno 1.8.2014 iz http://en.wikipedia.org/wiki/Zone_defense*

9 PRILOGE

9.1 KALSIFIKACIJSKA TABELA (HIARARHIJA)

1. VODENJE
1.1. Prehodi v vodenje
1.1.1. Prehod v vodenje z mesta brez varanja
1.1.1.1. Čelno s križnim korakom
1.1.1.2. Čelno z vzdolžnim korakom
1.1.1.3. Čelno z obratom
1.1.1.4. Hrbtno z zakorakom
1.1.1.5. Hrbtno z obratom
1.1.2. Prehod v vodenje z mesta po varanju
1.1.2.1. Prehod v vodenje z mesta po varanju meta
1.1.2.1.1. Čelno s križnim korakom
1.1.2.1.2. Čelno z vzdolžnim korakom
1.1.2.1.3. Čelno z obratom
1.1.2.1.4. Hrbtno z zakorakom
1.1.2.1.5. Hrbtno z obratom
1.1.2.2. Prehod v vodenje z mesta po varanju prodora
1.1.2.2.1. Čelno s križnim korakom
1.1.2.2.2. Čelno z vzdolžnim korakom
1.1.2.2.3. Čelno z obratom
1.1.2.2.4. Hrbtno z zakorakom
1.1.2.2.5. Hrbtno z obratom
1.1.2.3. Prehod v vodenje z mesta po varanju podaje
1.1.2.3.1. Čelno s križnim korakom
1.1.2.3.2. Čelno z vzdolžnim korakom
1.1.2.3.3. Čelno z obratom
1.1.2.3.4. Hrbtno z zakorakom
1.1.2.3.5. Hrbtno z obratom
1.1.3. Prehod v vodenje po enotaktnem zaustavljanju brez varanja
1.1.3.1. Čelno s križnim korakom
1.1.3.2. Čelno z vzdolžnim korakom
1.1.3.3. Čelno z obratom
1.1.3.4. Hrbtno z zakorakom
1.1.3.5. Hrbtno z obratom
1.1.4. Prehod v vodenje po enotaktnem zaustavljanju po varanju
1.1.4.1. Prehod v vodenje po enotaktnem zaustavljanju po varanju meta
1.1.4.1.1. Čelno s križnim korakom
1.1.4.1.2. Čelno z vzdolžnim korakom
1.1.4.1.3. Čelno z obratom
1.1.4.1.4. Hrbtno z zakorakom
1.1.4.1.5. Hrbtno z obratom

1.1.4.2. Prehod v vodenje po enotaktnem zaustavljanju po varanju prodora
1.1.4.2.1. Čelno s križnim korakom
1.1.4.2.2. Čelno z vzdolžnim korakom
1.1.4.2.3. Čelno z obratom
1.1.4.2.4. Hrbtno z zakorakom
1.1.4.2.5. Hrbtno z obratom
1.1.4.3. Prehod v vodenje po enotaktnem zaustavljanju po varanju podaje
1.1.4.3.1. Čelno s križnim korakom
1.1.4.3.2. Čelno z vzdolžnim korakom
1.1.4.3.3. Čelno z obratom
1.1.4.3.4. Hrbtno z zakorakom
1.1.4.3.5. Hrbtno z obratom
1.1.5. Prehod v vodenje po dvotaktnem zaustavljanju brez varanja
1.1.5.1. Čelno s križnim korakom
1.1.5.2. Čelno z vzdolžnim korakom
1.1.5.3. Čelno z obratom
1.1.5.4. Hrbtno z zakorakom
1.1.5.5. Hrbtno z obratom
1.1.6. Prehod v vodenje po dvotaktnem zaustavljanju po varanju
1.1.6.1. Prehod v vodenje po dvotaktnem zaustavljanju po varanju meta
1.1.6.1.1. Čelno s križnim korakom
1.1.6.1.2. Čelno z vzdolžnim korakom
1.1.6.1.3. Čelno z obratom
1.1.6.1.4. Hrbtno z zakorakom
1.1.6.1.5. Hrbtno z obratom
1.1.6.2. Prehod v vodenje po dvotaktnem zaustavljanju po varanju prodora
1.1.6.2.1. Čelno s križnim korakom
1.1.6.2.2. Čelno z vzdolžnim korakom
1.1.6.2.3. Čelno z obratom
1.1.6.2.4. Hrbtno z zakorakom
1.1.6.2.5. Hrbtno z obratom
1.1.6.3. Prehod v vodenje po dvotaktnem zaustavljanju po varanju podaje
1.1.6.3.1. Čelno s križnim korakom
1.1.6.3.2. Čelno z vzdolžnim korakom
1.1.6.3.3. Čelno z obratom
1.1.6.3.4. Hrbtno z zakorakom
1.1.6.3.5. Hrbtno z obratom
1.1.7. Prehod v vodenje iz gibanja (teka)
1.1.8. Prehod v vodenje na mestu
1.1.9. Prehod v vodenje - neopredeljeno

1.2. Menjave rok
1.2.1. Spredaj (pred seboj)
1.2.2. Zadaj (za hrbtom)
1.2.3. Med nogami spredaj
1.2.4. Med nogami zadaj
1.2.5. Pred obratom
1.2.6. Po obratu
1.2.7. Dvojne menjave
1.2.8. Trojne menjave
1.2.9. Nekonvencionalne (nedefinirane) menjave
1.3. Varanje spremembe smeri med vodenjem
1.3.1. Varanje spremembe smeri med vodenjem s križnim korakom
1.3.2. Varanje spremembe smeri med vodenjem z vzdolžnim korakom

9.2 TABELA Z
REZULTATI

	TIP IGRALCA												REPREZENTANCA							TIP NAPADA		TIP OBRAME		
	VSE VSE	%	OI OI	%	B	B%	K	K%	KC	KC	%	C	C%	HR V	UK R	IT A	LT U	SL O	FR A	SR B	ŠP A	POSTAVLJE N N.	PREHODE N N.	OSEBNA O.
1. VODENJE	119	8,9	61	9,8	34	9,7	8	4,9	9	8,4	7	7,3	23	20	20	17	17	13	7	8	114	5	115	4
1.1.1.1. Čelno s križnim korakom	119	8,9	61	9,8	34	9,7	8	4,9	9	8,4	7	7,3	23	20	20	17	17	13	7	8	114	5	115	4
1.1.1.2. Čelno z vzdolžnim korakom	25	1,9	16	2,6	3	0,9	2	1,2	3	2,8	1	1,0	7	5	7	3	1	0	0	2	25	0	25	0
1.1.1.3. Čelno z obratom	5	0,4	4	0,6	0	0,0	0	0,0	1	0,9	0	0,0	1	1	2	0	0	1	0	0	5	0	5	0
1.1.1.4. Hrbtno z zakorakom	21	1,6	3	0,5	0	0,0	5	3,0	3	2,8	0	10,4	4	3	0	3	4	2	2	3	19	2	21	0
1.1.1.5. Hrbtno z obratom	1	0,1	0	0,0	0	0,0	0	0,0	0	0,0	1	1,0	0	0	1	0	0	0	0	0	1	0	1	0
1.1.2.1.1. Čelno s križnim korakom	7	0,5	1	0,2	2	0,6	0	0,0	1	0,9	3	3,1	0	0	2	0	0	0	4	1	5	2	7	0
1.1.2.1.2. Čelno z vzdolžnim korakom	4	0,3	0	0,0	0	0,0	3	1,8	0	0,0	1	1,0	1	0	1	0	1	0	0	1	4	0	4	0
1.1.2.1.3. Čelno z obratom	1	0,1	0	0,0	1	0,3	0	0,0	0	0,0	0	0,0	0	0	0	1	0	0	0	0	1	0	1	0
1.1.2.1.4. Hrbtno z zakorakom	2	0,1	0	0,0	0	0,0	0	0,0	1	0,9	1	1,0	0	1	0	0	0	1	0	0	2	0	2	0
1.1.2.1.5. Hrbtno z obratom	2	0,1	1	0,2	0	0,0	1	0,6	0	0,0	0	0,0	0	0	0	0	1	0	1	0	2	0	2	0
1.1.3.1. Čelno s križnim korakom	185	13,8	60	9,6	65	18,5	24	14,6	27	25,2	9	9,4	27	26	30	26	27	12	24	13	175	10	174	11
1.1.3.2. Čelno z vzdolžnim korakom	21	1,6	6	1,0	6	1,7	4	2,4	5	4,7	0	0,0	3	7	3	0	1	3	2	2	17	4	20	1
1.1.3.3. Čelno z obratom	18	1,3	9	1,4	3	0,9	2	1,2	1	0,9	3	3,1	3	3	0	0	2	3	1	6	15	3	18	0
1.1.3.4. Hrbtno z zakorakom	17	1,3	1	0,2	0	0,0	6	3,7	2	1,9	8	8,3	3	1	1	5	2	2	2	1	16	1	17	0
1.1.3.5. Hrbtno z obratom	2	0,1	0	0,0	0	0,0	0	0,0	1	0,9	1	1,0	0	0	0	0	1	1	0	0	2	0	2	0
1.1.4.1.1. Čelno s križnim korakom	21	1,6	1	0,2	7	2,0	5	3,0	5	4,7	3	3,1	1	2	5	5	3	1	3	1	21	0	19	2
1.1.4.1.2. Čelno z vzdolžnim korakom	6	0,4	1	0,2	0	0,0	4	2,4	1	0,9	0	0,0	0	0	1	2	1	0	0	2	5	1	6	0
1.1.4.2.1. Čelno s križnim korakom	18	1,3	5	0,8	9	2,6	4	2,4	0	0,0	0	0,0	0	1	5	2	9	0	1	0	18	0	18	0
1.1.4.2.2. Čelno z vzdolžnim korakom	5	0,4	2	0,3	3	0,9	0	0,0	0	0,0	0	0,0	1	1	1	0	0	1	0	1	5	0	5	0
1.1.4.2.4. Hrbtno z zakorakom	3	0,2	0	0,0	0	0,0	0	0,0	2	1,9	1	1,0	0	1	0	0	0	2	0	0	3	0	3	0

1.1.4.3.1. Čelno s križnim korakom	15	1,1	3	0,5	6	1,7	3	1,8	1	0,9	2	2,1	0	0	4	5	2	0	3	1	15	0	14	1
1.1.4.3.3. Čelno z obratom	1	0,1	0	0,0	0	0,0	0	0,0	1	0,9	0	0,0	0	1	0	0	0	0	0	0	1	0	1	0
1.1.4.3.4. Hrbtno z zakorakom	5	0,4	1	0,2	0	0,0	0	0,0	0	0,0	4	4,2	1	0	0	1	0	0	2	1	5	0	5	0
1.1.5.1. Čelno s križnim korakom	72	5,4	34	5,4	24	6,8	11	6,7	0	0,0	1	1,0	13	7	14	8	15	5	6	4	71	1	71	1
1.1.5.2. Čelno z vzdolžnim korakom	13	1,0	8	1,3	2	0,6	3	1,8	0	0,0	0	0,0	5	2	1	0	2	2	0	1	11	2	13	0
1.1.5.3. Čelno z obratom	5	0,4	3	0,5	1	0,3	1	0,6	0	0,0	0	0,0	2	0	1	0	0	2	0	0	5	0	5	0
1.1.5.4. Hrbtno z zakorakom	4	0,3	0	0,0	1	0,3	0	0,0	0	0,0	3	3,1	2	1	0	0	1	0	0	0	4	0	4	0
1.1.6.1.1. Čelno s križnim korakom	3	0,2	1	0,2	1	0,3	1	0,6	0	0,0	0	0,0	0	0	1	0	2	0	0	0	3	0	3	0
1.1.6.1.5. Hrbtno z obratom	1	0,1	0	0,0	0	0,0	0	0,0	1	0,9	0	0,0	0	0	0	1	0	0	0	0	1	0	1	0
1.1.6.2.1. Čelno s križnim korakom	9	0,7	0	0,0	7	2,0	2	1,2	0	0,0	0	0,0	0	2	1	0	3	1	2	0	9	0	7	2
1.1.6.2.2. Čelno z vzdolžnim korakom	2	0,1	0	0,0	0	0,0	2	1,2	0	0,0	0	0,0	0	0	1	0	0	0	1	0	2	0	2	0
1.1.6.3.1. Čelno s križnim korakom	6	0,4	4	0,6	2	0,6	0	0,0	0	0,0	0	0,0	2	0	1	0	1	0	1	1	6	0	5	1
1.1.6.3.2. Čelno z vzdolžnim korakom	1	0,1	1	0,2	0	0,0	0	0,0	0	0,0	0	0,0	0	0	0	0	0	0	1	0	1	0	1	0
1.1.6.3.4. Hrbtno z zakorakom	1	0,1	0	0,0	0	0,0	0	0,0	0	0,0	1	1,0	1	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1	0
1.1.7. Prehod v vodenje iz gibanja (teka)	635	47,2	36	59,0	16	45,6	67	40,9	26	24,3	1	14,6	67	74	88	75	69	92	75	95	503	132	607	28
1.1.8. Prehod v vodenje na mestu	62	4,6	21	3,4	8	2,3	5	3,0	10	9,3	1	18,8	14	8	5	9	2	5	12	7	58	4	59	3
1.1.9. Prehod v vodenje - neopredeljeno	26	1,9	9	1,4	6	1,7	1	0,6	6	5,6	4	4,2	2	3	2	5	4	2	4	4	23	3	25	1
SKUPAJ	134	100,4	62	100,0	35	100,0	16	100,0	10	100,0	9	100,0	18	17	19	16	17	15	15	15	1174	170	1289	55
	VSE	VSE %	OI	OI %	B	B%	K	K%	KC	KC %	C	C%	HR V	UK R	IT A	LT U	SL O	FR A	SR B	ŠP A	POSTAVLJE N N.	PREHODE N N.	OSEBNA O.	CONSKA O.